

RECULL DE PREMSA

11/03/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

36

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
11/03/15	Presentació de Matar a Franco, un llibre d'Antoni Batista / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	6	1
11/03/15	Matar a Franco. Presentació d'aquest llibre d'Antoni Batista, a càrrec de Lluís Foix i Joan Tapia / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	7	1
11/03/15	ENTREGUEN ELS PREMIS MILÀ DE PERIODISME / SEGRE	8	1
11/03/15	ROS APORTA PAPERS PERÒ NO CONVENÇ L'OPOSICIÓ / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	9	1
11/03/15	DOS TREBALLS REBEN EL PRIMER PREMI DE PERIODISME EBRENC / DIARI DE TARRAGONA	10	1
11/03/15	L'EXPOSICIÓ DE MANEL FONTDEVILA VIATJARÀ L'ABRIL A BARCELONA / REGIO 7	11	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
11/03/15	LA PIRATERIA A INTERNET JA ARRIBA AL 87% DEL CONSUM / EL PUNT AVUI	13	1
11/03/15	CERCA DEL 90% DEL CONSUMO CULTURAL 'ONLINE' ES ILEGAL / EL PAIS (ED. NACIONAL)	14	1
11/03/15	UN PARADÍS DE PIRATES / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	15	4
11/03/15	LA PIRATERÍA DIGITAL BATE RÉCORDS EN ESPAÑA CON UN 88% DE CONTENIDOS ILEGALES / ABC (EDICION NACIONAL)	19	1
11/03/15	'SPRINT' DE LA TELEVISIÓN HACIA EL ANSIADO 4K / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	20	1
11/03/15	ENTREVISTA A ÁLVARO DEL CASTILLO, CONSEJERO DELEGADO DE TAPTAP NETWORKS: "EL MÓVIL OBLIGA A REPENSAR TODO EL NEGOCIO PUBLICITARIO" / CINCO DIAS	21	1
11/03/15	El 88% del consum de continguts digitals a Espanya és il·legal / ARA	22	1
11/03/15	LAS DESCARGAS, CONTRA LA TELEVISIÓN / LA RAZON	23	1
11/03/15	PROU D'ESPIAR ELS USUARIS DE WIKIPEDIA, PER JIMMY WALES I LILA TRETIKOV / ARA	24	1
11/03/15	LA JUNTA ELECTORAL OBLIGA A LA TELEVISIÓN PÚBLICA A INFORMAR DE LOS NUEVOS PARTIDOS / EL PAIS (ED. NACIONAL)	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
11/03/15	NACE LENA, UNA UNIÓN DE DIARIOS EUROPEOS QUE FOMENTA LA CALIDAD / EL PAIS (ED. NACIONAL)	26	1
11/03/15	LŪ HOUMIN. FOTÓGRAFO DE CÁMARA DE MAO / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	27	1
11/03/15	QUAN LA NOTÍCIA ES TORNA VIRAL / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	28	2
11/03/15	YO GRABO, TÚ GRABAS, ÉL GRABA por LUIS VENTOSO / ABC (EDICION CATALUÑA)	30	1
11/03/15	LA COALICIÓ DE CREADORS DETECTA UNA BAIXADA DEL NOMBRE DE PIRATES / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	31	2
11/03/15	EL MUNDO ESTARÁ SIEMPRE AL SERVICIO DE LA VERDAD Y DE SUS LECTORES, EDITORIAL / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	33	1
11/03/15	LA REVISTA 'GRANTA' REAPARECE EN ESPAÑOL / EL PAIS (ED. NACIONAL)	34	1
11/03/15	HISTÒRIA DE LA FOTOGRAFA A CAN FABRA / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	35	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Propostes

Dimecres 11.3.2015

SOLIDARITAT ► TERCERA EDICIÓ DE KOREKARA JAPÓ

Aquestes jornades recorden el terratrèmol que va patir el país fa quatre anys. Fins al 27 de març hi haurà música, rituals japonesos, conferències, tallers i exposicions.

► El ritual de la cerimònia del te es podrà contemplar, amb música en directe, dissabte que ve.

Cita amb el Japó a BCN

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El terratrèmol va començar a les 6.46 del matí (hora espanyola). El seu epicentre es va situar al davant de la costa nord-est del Japó, va provocar un devastador tsunami i va segar 20.000 vides. Va tenir lloc el 2011, però la comunitat japonesa a Barcelona no vol oblidar. Per això cada any, des d'en fa tres, organitzen Korekara Japó (que ve a significar: després d'allò, el Japó), unes jornades que tenen tres objectius: mantenir viva la memòria del desastre, recaptar fons per a la zona afectada i acostar la cultura japonesa a Barcelona. La cita comença avui a la galeria Mitte, que fins al 27 de març allotjarà tallers i conferències, exposicions i música, exhibicions i un mercat.

L'acte s'inaugura avui amb una presentació del mestre Masashi Hirao -que explicarà l'art del bonsai-, un parlament del cònsol general del Japó, un concert de música tradicional a càrrec del duo Soubugen i festa amb el discjòquei Takashi Fujimori. L'entrada a aquests espectacles és gratuïta.

Durant tot el cicle, la sala Mitte mostrarà una desena d'exposicions

► Concert del duo Soubugen, que obrirà avui les jornades japoneses.

de pintura i fotografia d'artistes com Shingo Oe, Koichi Sugihara, Charo Mur, Uwe Geest i César Ordóñez, entre altres. A més a més, els dijous, diadnes i dissabtes acollirà un mercat amb productes d'artesanía japonesa, des de bijuteria fins a llums, ceràmiques i accessoris, i oferirà tallers de calligrafia japonesa, papiroflèxia i elaboració de miso, exhibi-

ons de quimono, cerimònies del te amb música en directe i conferències sobre la situació actual a la regió de Tohoku, la més afectada pel terratrèmol i pel desastre nuclear de Fukushima. ≡

► Mitte. Bailèn, 86. Gratuït. Avui, de 18.00 a 22.00 h. Vegeu: korekarajapon.com i mitte-barcelona.com

Barcelona

CONFERÈNCIES

Tecnologia *Internet també és sexista*, conferència a càrrec de **Laura Cañadell**. Biblioteca Camp de l'Arpa. Indústria, 295. 19.00 h.

Coltan Conferència sobre el negoci del coltan, a càrrec de **Josep Maria Royo**. Espai Jove La Fontana. Gran de Gràcia, 190. A les 19.00 hores.

Criança **Jordi Torner** parlarà sobre *L'àvia i la criança dels nets*. Centre cívic Can Castelló. Castelló, 1. A les 19.00 hores.

Cine La Biblioteca Sant Antoni acull la conferència *Dona i cinema: models i arquetips al cinema americà*, per **Lidia Bardina**. Comte Borrell, 44. A les 19.00 hores.

Gastronomia Conferència de **Carmen Alcaraz del Blanco** sobre *Perspectiva. Dones i gastronomia*. Centre cívic El Sortidor. Plaça del Sortidor, 12. A les 19.30 hores.

Les Corts Activitat per conèixer els espais emblemàtics del districte, avui **Elsa Plaza** parlarà sobre *Un jardí a les Corts amb nom de dona: Olga Sacharoff*. Biblioteca Can Rosés. Deu i Mata, 57. 19.00 h.

Marítim Conferències sobre els pioners de la fotografia subaquàtica, avui **Els nostres àngels de la guarda al mar: bombers, Creu Roja, Salvament Marítim...** Coordinen **Antonio Badias i Enrique Dauner**. Drassanes, s/n. 18.00 hores. Gratuït.

Israel *Democràcia, drets i moviments socials. El cas d'Israel i els territoris ocupats*, per **Ivonne Mansbach-Kleinfeld**. lMed. Griona, 20. A les 18.30 hores.

DEBATS

Autisme Sessió *Diàlegs al voltant de l'art i l'autisme*, amb **Amaia Hervàs i Laura Esteban**. CaixaForum. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6. A les 19.00 hores.

Ateneu Barcelonès *Discursos socials sobre la contaminació a Espanya*, amb **Cristina Larrea, Miquel Porta, Cristina Ribas i Arantxa Begueria**. Canuda, 6. 19.00 hores.

Esport En el cicle Uruguai & Catalunya, col·loqui amb la genet paralímpica **Alfonsina Maldonado** i les germanes futbolistes **Malena i Lupe Martínez**. Espai Francesca Bonnemaison. Sant Pere més Baix, 7. A les 19.00 hores.

Política Amb motiu de la presentació del llibre *Momentum*, d'**Orencio Osuna**, debat sobre *Com recuperem les institucions democràtiques?* Casal de Barri Pou de la Figuera. Sant Pere més Baix, 70. A les 19.00 hores.

Emocions **Sergi Ferré i Benjamin Martínez** parlaran sobre la dependència emocional. Stop Sida. Diputació, 183. A les 19.30 hores.

LLIBRES

Franco Presentació de *Matar a Franco*, un llibre d'**Antoni Batista** sobre les persones que van planificar matar Franco l'agost del 1962. Hi intervindran **Lluís Foix i Joan Tapia**. Col·legi de Periodistes. Rambla de Catalunya, 10. 19.30 h.

Història **José Luis Giménez i Andrés Hernández** presenten el llibre *El juglar del Papa*, de **Jesús Caudevilla**, un escriptor amb una vintena d'obres publicades. El Corte Inglés de Portal de l'Àngel. A les 19.00 hores. Gratuït.

MNAC Presentació dels primers volums de l'*Enciclopèdia del Romànic a Catalunya*. Hi intervindran **José María Pérez Peridís, Miquel Roca Junyent, Joan Pluma, Elisa Durán i Carlos Collantes**. Parc de Montjuïc, s/n. A les 19.00 hores.

Novel·la **Xavier Bundó i Jordi Rourera** presenten el llibre *Deu top models i una boja que parla sola*, de **Daniel Arbós**. A més, actuació musical de **Divide & Wenceslao**. Llibreria Laie. Pau Claris, 85. A les 19.30 hores.

Tarragona

LLIBRES

Poesia Presentació del llibre *El poeta del poble*, d'**Andreu Carranza**. Llibreria La Capona. Gasòmetre, 41. A les 20.00 hores.

Girona

CONFERÈNCIES

Colòmbia **Jordi Llorens** pronuncia la conferència *Colòmbia, contrast de colors*. Casa de Cultura. Plaça de l'Hospital, 6. A les 19.30 hores.

Lleida

CONFERÈNCIES

Mort digna **Concepció Canut** explicarà *Què és el Testament Vital o Document de Voluntats Anticipades?* Biblioteca Pública de Lleida. Rambla d'Aragó, 10. A les 18.00 hores.

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Bach in Barcelona. Cada dilluns i dimecres el solista Jurgen van Win interpreta dues *Suites* de J.S. Bach. Sant Pau del Camp. Sant Pau, 101 (13 hores). 12 euros.

Salut i tractaments orals en la diabetis. Conferència a càrrec de Joan Pascual, odontòleg. Associació de Diabètics de Catalunya. Balmales, 47, entr. 2a (18 hores).

Democràcia, derechos y movimientos sociales. El caso de Israel y los Territorios Ocupados. Conferència a càrrec d'Yvonne Mansbach-Kleinfeld, advocada especialitzada en drets humans i activista del moviment Checkpoint Watch a Israel. Institut Europeu de la Mediterrània (IEMed). Girona, 20 (18.30 hores).

Estic guapa? Com neixen els cànons de bellesa femenina a les diferents cultures. Taula rodona amb Wafaa Maoussaoui, estudiant de psicologia, Lola Bádenas, integrant d'Acurs las Segovias, Bombo Ndir, presidenta de l'Associació de Dones Subsaharianes, Xian Hang, mediatra cultural i professora de xinès, i Diana de la Torre, artista. Modera la sessió Mireia Vehí. Espai Avinyó - Llengua i Cultura. Avinyó, 52 (18.30 hores).

Los juegos del hambre. En llamas. Projectió d'aquesta pel·lícula de Francis Lawrence (2013). Gratuïta. FNAC Arenas. Plaça d'Espanya (19 h).

Moments estel·lars de la lluita per la llibertat. Melcior Comes, escriptor, parla de Joanot Martorell i de la transformació que la cultura política va experimentar durant el Renaixement, a partir de la vida de l'escriptor i de la seva obra *Tirant lo Blanc*, i Francesc Homs, portaveu del Govern de la Generalitat, parla de l'èròtica del poder i del maquiavel·lisme. Centre cultural El Born. Plaça Comercial, 12 (19 hores).

Cicle clàssica premi Eugènia Verdet. Concert del pianista Talgat Kurmankulow (Kazaitan, 1987). Institut d'Estudis Nord-Americans. Via Augusta, 123 (19.30 hores). Gratuït.

'MEMÒRIA'
CaixaForum Barcelona
Avda. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8
Fins al 14 de juny
Christian Boltanski, Mirosław Balka, Carmen Calvo, Robert Gober, Guillermo Kuitca, Juan Muñoz, Doris Salcedo, Susana Solano i Rachel Whiteread són els artistes convocats per Enrique Juncosa en la segona exposició d'un cicle de tres amb el qual, des d'una mirada personal, ofereix una nova lectura de la Col·lecció de La Caixa

La memòria com a experiència

TERESA SESÉ
Barcelona

Sóc artista. Però per mi l'important és que l'espectador oblidí que és davant una obra d'art i tingui emocions que són més pròxi-

prima de la seva obra: un gran teatre de la mort que parla sobretot de la vida.

La presència i l'absència és també el tema d'*Archives de l'année 1987 du Journal El Caso*, una cambra teatralment il·luminada per unes febles

sariat per Enrique Juncosa a partir de les obres de la Col·lecció La Caixa. "Són treballs que no només parlen de la memòria, experiències sovint tràgiques, doloroses, sinó que, sobretot, desperten la memòria de l'espectador", as-

KIM MANRESA

mes a la vida. No es tracta que l'art desfilí davant la nostra mirada, sinó de viure una experiència", deia en una entrevista amb aquest diari Christian Boltanski (París, 1944), fabulós fabricant de monuments i memorials, per qui els records, la singularitat de cada existència ("om algú que té una petita història, que és únic, pot desaparèixer?") constitueix la matèria

Escultura
'Conversation
Piece
(Hirshhorn)',
de Juan
Muñoz

bombetes on hi ha penjades tres-centes fotografies de persones assassinades, segrestades o desaparegudes, retallades del popular diari de successos. Persones anònimes que l'artista rescata de l'oblit i precipiten en la nostra ment altres persones i altres llocs.

La instal·lació és la peça central de *Memòria*, la segona exposició del cicle comis-

senyala el comissari. Una memòria que pot ser personal, com els objectius viscuts de Carmen Calvo (*Tal cual*), la gàbia sense ocells de Susana Solano, els inquietants saltamartins de Juan Muñoz, confrontats entre si però sense possibilitat de separar-se, o col·lectiva. Entre aquestes últimes destaquen els armaris robats farcits de ciment amb què la colombiana Doris Salcedo evoca les víctimes dels esquadrans de la mort.●

Deu top-models i una boja que parla sola. Presentació d'aquest llibre de Daniel Arbós, a càrrec de Xavier Bundo, periodista, i Jordi Rourera, editor. Actuació musical de Divide & Wenceslao. Llibreria Laie. Pau Claris, 85 (19.30 h).

Matar a Franco. Presentació d'aquest llibre d'Antoni Batista, a càrrec de Lluís Foix i Joan Tapia. Col·legi de Periodistes. Rambla Catalunya, 10, pral. (19.30 hores).

Les variacions Sebald. Els artistes parlen de Sebald. Una conversa entre Pablo Helguera, comissari de l'exposició, i els artistes de la mateixa. CCCB. Montalegre, 5 (19.30 hores).

Dones i gastronomia. Conferència a càrrec de Carmen Alcaraz del Blanco, de Cultura Gastro. Centre civí El Sortidor. Plaça del Sortidor, 12 (19.30 hores).

Jazz. Jam session de jazz a càrrec dels alumnes i mestres del grau superior del Taller de Músics. 4 euros. JazzSi Club. Requesens, 2 (19.45 h).

Mittwochskino. Cine Club Goethe. Projectió de la pel·lícula *Wer früher stirbt ist länger tot (Decisiones de ultratumba)*, de Marcus Haussham Rosenmüller (Alemanya, 2006). Institut Goethe. Roger de Flor, 224 (20 hores). Gratuïta.

La vuelta al mundo en 10 años. ¡15 años después todavía siguen en la ruta! Conferència-audiovisual de viatges a càrrec de Pablo Rey i Anna Callau els quals presenten els seus llibres *Por el mal camino* i *El libro de la independencia*. Llibreria Horitzons. València, 149 (20 hores).

BSW Balboaneu. Sessió de ball dedicada exclusivament al balboa. Restaurant del Teatreneu. Terol, 26 (21.30 hores). Consumició.

Vivir para contarlo. Contes per a adults basats en els grans de la literatura universal, a càrrec de Claudio Ledesma. L'Astrolabi de Gràcia. Martínez de la Rosa, 14 (21.30 hores). 3 euros.

Foto de grup dels premis, amb membres de la Paeria i del Col·legi de Periodistes de Lleida.

Entreguen els premis Mila de periodisme

[LLEIDA] El saló de plens de la Paeria va acollir ahir l'acte d'entrega dels premis Mila de periodisme per la igualtat de gènere. Els premis són Itmar Fabregat (SEGRE, en la categoria de fotografia); Mercè

March, Bàrbara Villuendas i Maricel Benabarre (Ràdio Lleida); Aurora Antorn i Sònia Pons (Canal 33 i BTV), Meritxell Rigol (accésit de mitjans digitals) i Núria Gallart, estudiant de segon de Batxille-

rat de l'IES Guindàvols, guanyadora de la Beca Cristina de Pizan. Els premis reconeixen els treballs periodístics que fomenten les polítiques de promoció de la igualtat de gènere en tots els àmbits.

Ros aporta papers però no convenc l'oposició

PAU ECHAUZ
Lleida

L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va aportar ahir dades, documents, informes i una exhaustiva explicació sobre els papers reclamats per la Fiscalia Anticorrupció i Antifrau, davant els portaveus municipals de l'oposició i dels partits que aspiren tornar a la Paeria el proper mes de maig. Però no va n'hi va haver prou. CiU i el PP es van posar d'acord abans de la reunió i Ros es veurà obligat a convocar un ple extraordinari en què es debatrà àmpliament sobre aquests fets.

L'alcalde va ser ahir més taxatiu que mai: "Si hem arribat a això, no ha estat per cap irregularitat detectada a la Paeria en els processos de control normals que tenen tots els ajuntaments, ni per cap denúncia de ciutadans; si hem arribat a això és exclusivament per les dues denúncies que la senyora [Marta] Camps va formular després de saber que no aniria a la llista municipal [del PSC]". Posteriorment, la primera tinenta d'alcalde i portaveu del PSC, Montse Mínguez, va donar compte dels sous cobrats per l'alcalde –no arriba al límit previst per la llei– i de les dietes. Tant Ros com Mínguez van insistir en la legalitat de tots els actes i expedients municipals i van explicar la seva versió de l'expedient Larida.

Aquestes explicacions no van convèncer l'oposició, que esperarà al ple extraordinari. Amb tot, l'alcalde disposa d'una tribuna per donar més explicacions, la conferència al Col·legi de Periodistes, prevista per demà a la tarda. Tots els grups van demanar que els documents s'ensenyin als ciutadans. Carles Vega (ERC) va criticar el "victimisme" de Ros, mentre que Eduard Baches (ICV) va demanar una auditoria pública dels comptes municipals. La Crida va penjar una acta de la reunió al seu web i El Comú anuncia per avui una roda de premsa "per denunciar la situació econòmica de la Paeria".●

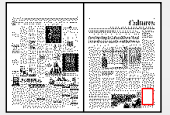
COMUNICACIÓ ■ DE SÍLVIA BERBÍS I JORDI MARSAL

Dos treballs reben el primer premi de periodisme ebrenc

■ El programa de TV3 *Invasors*, codirigit per Sílvia Berbís i Joanna Pardos, ha compartit amb el llibre *Castor: la bombolla sísmica*, de Jordi Marsal, el I Premi de Periodisme de Terres de l'Ebre, dotat amb 1.000 euros. El veredict del Jurat del premi va ser anunciat en el marc del sopar de la Festa del Periodisme que va tenir lloc el dissabte al vespre i que va aplegar

periodistes col·legiats i no col·legiats de les Terres de l'Ebre.

D'altra banda, en el mateix sopar es va fer el recompte final de vots per als Premis Micro Obert - Micro Tancat 2014, resultant guanyadors l'alcalde d'Alcanar, Alfons Montserrat, pel que fa al Micro Obert, i el departament de Premsa de la Conselleria d'Agricultura pel que fa al Micro Tancat.

DIBUIX

L'exposició de Manel Fontdevila viatjarà l'abril a Barcelona

REDACCIÓ | MANRESA

■ L'exposició *El Llapis més esmolat. El procés creatiu de Manel Fontdevila, l'acudtaire irreverent*, que es pot visitar fins al 31 de març a Manresa, a la seu de la Demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes (Plana de l'Om, 6, 1er), viatjarà a l'abril al Col·legi de Periodistes de Barcelona.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

CONSUM

La pirateria a internet ja arriba al 87% del consum

■ Les descàrregues il·legals creixen fins a xifres rècord impulsades per les sèries, que es computen per primer cop ■ La nova llei, aprovada a principi d'any, no convenç ni juristes ni damnificats

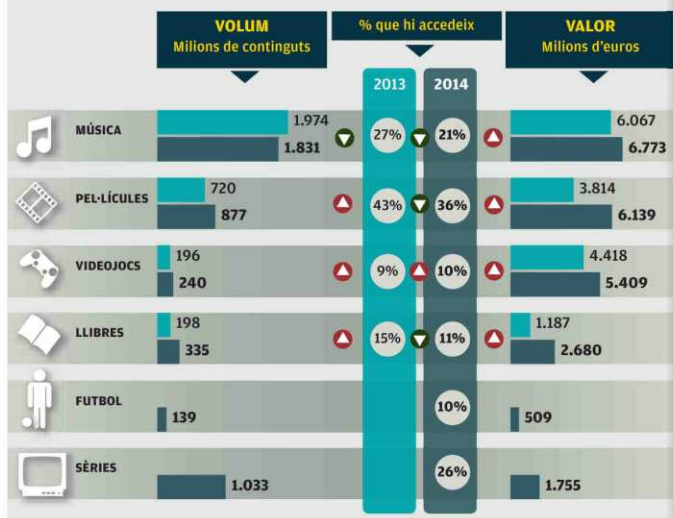
La pirateria

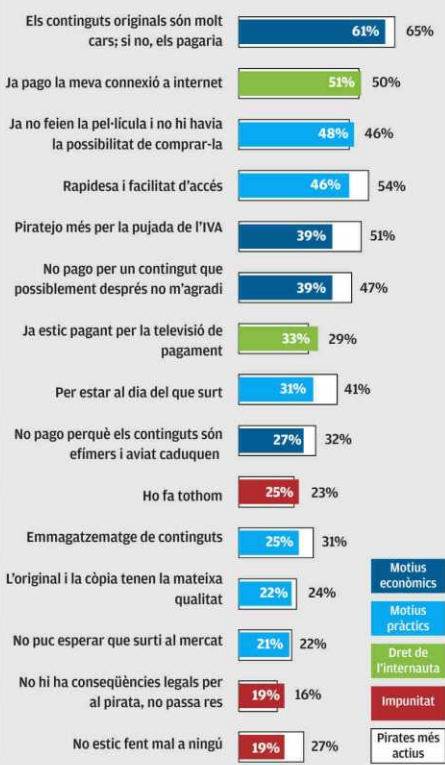
SI NO HI HAGUÉS PIRATERIA:

- Hi hauria **29.360** llocs de treball més
- L'Estat recaptaria **638** milions addicionals en impostos

LUCRE CESSANT DE LA INDÚSTRIA A L'ESTAT ESPANYOL PER EFECTE DE LA PIRATERIA. Milions d'euros

PER QUÈ ES PIRATEJA

tes vies per protegir-se, però nosaltres no tenim cap protecció jurídica. La pirateria és la gran xacra que hem de resoldre si no volem passar temps difícils. Ens estem jugant la vida del nostre sector", va dir.

Curiosament, l'estudi es va centrar en les motivacions d'aquells que venen partits de manera no lícita. La majoria dels implicats consideren que l'accés per les plataformes establertes és molt car, que els jugadors ja cobren prou i que és una activitat que no perjudica el seu equip.

Navarrete, de la seva banda, lamenta que no es doni un missatge contundent.

Les xifres

0 llocs webs tancats o bloquejats per l'Estat pel fet de mostrar o enllaçar continguts.

1 dia necessita el govern anglès per bloquejar un web. L'italià, 15. L'espanyol, 410 de mitjana per obrir un expedient.

dent contra la pirateria i que el govern permeti una vulneració dels drets d'autor tan flagrant. Per això reclama el bloqueig dels webs il·legals, una mesura que els reguladors no implementen amb l'agilitat d'altres països.

Xavi Aguilar
BARCELONA

Amb l'excusa de "no faig mal a ningú" o "ja cobren prou", el consum il·legal de continguts digitals descarregats d'internet continua creixent sense fre: el 2014 es va enfilar fins al 87,94%, segons l'informe de l'Observatori de Pirateria i Hàbits de Consum de Continguts Digitals.

A banda de les descàrregues il·legals de pel·lícules, cançons, llibres i videojocs, l'estudi impulsat per la Coalició de Creadors —una entitat que agrupa representants de diferents indústries culturals— i la Lliga de Futbol Professional (LFP), ha començat a computar també el consum fraudulent de sèries de televisió i de partits de futbol, un fenomen a l'alça que eleva el volum

de continguts consumits de manera il·legal fins als 4.455 milions.

"Si la pirateria ha pujat tres punts en un any és perquè no s'estan prenent les mesures adients", explica Carlota Navarrete, directora de la Coalició de Creadors. "De la mateixa manera que s'han pogut frenar les morts a la carretera amb mesures de trànsit eficaçes, si el govern aplicàs normatives valentes també es podria rebaixar o posar fi a la pirateria", hi afegia poc després de presentar les dades de l'informe.

Els internautes continuen tenint predilecció per piratejar pel·lícules, ja que el 36% del total ho fan. Tot i que el percentatge ha caigut set punts en un any, la seva activitat s'ha fet més frenètica i el total d'arxius descarregats ha

A falta de tancaments, l'asfíxia econòmica

Els defensors de la pirateria sovint apelen a la llibertat per compartir continguts i la difusió de la cultura, però en realitat darrere d'aquests llocs webs de contingut pirata hi ha un negoci que funciona. Fonamentalment, aquests webs es financen per tres vies: la inserció de publicitat, ja que són molt visitats; la venda de les bases de da-

des que recull amb la inscripció dels clients, i cobraments directes mitjançant missatges o subscripcions. "Són xarxes de crim organitzat, perquè uns amateurs no poden tenir a l'abast totes les pel·lícules l'endemà de l'estrena", indica Navarrete. Davant l'evidència que ni amb la llei antiga ni amb la nova no s'ha bloquejat cap

web —quan se n'han tancat a d'altres països s'han replicat ràpidament— la tàctica que es persegueix ara és intentar rebotar el model de negoci. Per això s'envien sol·licituds tant als anunciants com als serveis de pagament perquè deixin de treballar amb aquests llocs webs, ja que amb la nova llei també se'ls pot perseguir a ells.

En el sector dels videojocs la situació no ha patit gaires canvis, més enllà d'un lleuger agreujament de la situació. Continua sent el sector menys afectat, amb un de cada deu internautes amb activitat fraudulenta. També amb un 10% d'usuaris s'ha estrenat en aquest estudi la visualització de partits de

futbol. Les diferents plataformes que ofereixen de franc partits de pagament són cada cop més populars, fins al punt que la LFP s'ha decidit a intervenir. Ignacio Martínez, el seu representant, va dir que estan "extremadament preocupats" per les xifres que ha revelat l'informe. "A altres països hi ha mol-

Una llei qüestionada

La representant dels creadors recorda que la nova llei no recull les mesures que reclamaven, però li dóna un vot de confiança: "Ens han dit que tinguéssim paciència mentre reformaven la llei. Ara és l'hora de veure quins resultats dóna."

El professor de dret i expert en dret d'internet de la UOC, Miquel Peguera, recordava ahir que legislar aquesta qüestió no resulta fàcil: "És cert que hi ha algunes mesures que poden resultar impopulars, però jo no diria que aquesta llei tingui una voluntat expressa de ser tou. El problema és que parlem d'un àmbit on costa molt que les normes siguin eficaçes, en part perquè fonamentalment és una qüestió cultural." ■

¿Por qué se piratea?

- ▶ No pago por un contenido si puedo acceder sin coste: 61%.
- ▶ Yo pago mi conexión a Internet: 51%.
- ▶ Ya no emitan la película y no había posibilidad de comprarla: 48%.
- ▶ Rapidez y facilidad de acceso: 46%.
- ▶ Piratería ahora más por la subida del IVA: un 39%.
- ▶ No pago por un contenido que posiblemente luego no me guste: 39%.
- ▶ Ya estoy pagando por la televisión de pago: un 33%.
- ▶ Por estar al día de lo que sale: 31%.

Un usuario ve una película pirata online. / SANTI BURGOS

- ▶ No pago porque los contenidos son efímeros y caducan pronto: 27%.
- ▶ Lo hace todo el mundo: 25%.
- ▶ Almacenamiento de contenidos: 25%.
- ▶ El original y la copia tienen la misma calidad: 22%.
- ▶ No puedo esperar a que salga al mercado: 21%.
- ▶ No hay consecuencias legales para el que piratea, no pasa nada: 19%.
- ▶ No estoy haciendo daño a nadie: 19%.
- ▶ Por transgredir: 10%.

Fuente: Observatorio de la piratería para 2014.

Cerca del 90% del consumo cultural 'online' es ilegal

El Observatorio de la piratería de 2014 critica los nuevos récords en España

T. KOCH / F. NAVARRO
Madrid

Si el año pasado pagó por ver *online*, por ejemplo, la cuarta temporada de *Juego de tronos* o por escuchar el último álbum de Beck o Fito y Fitipaldis, sepa que, según los datos de la industria, es el único en una mesa de diez personas que lo hizo. Lo de pagar, claro. Porque el resto piratearon esa serie, película o disco a través de Internet. Esa es la conclusión más contundente del último Observatorio de la piratería y hábitos de consumo de contenidos digitales, presentado ayer por la Coalición de Creadores. El 87,94% de los contenidos culturales consumidos *online* en España en 2014 fueron ilegales —en 2013 fue del 84%—, según denunciaron.

Con estos números, la industria cultural española, que batalla también contra el 21% de IVA cultural y la crisis económica, vino a repetir una vez más que la piratería es su enemigo público número uno. "Los niveles en España son apabullantes", aseguró Carlota Navarrete, directora de la Coalición de Creadores. Cada año, el Observatorio llega por estas fechas a respaldar a base de datos las tesis de la industria. Y, cada año, el estudio denuncia nuevos y más graves "récords" de piratería. De entre la marea de números del estudio para 2014, elaborado por la consultora GfK, destacan en especial dos: a lo largo del año se accedió ilegalmente a 4.455 millones de contenidos digitales y, sobre todo, hubo un lucro cesante de 1.700 millones de euros para la industria, dinero que hubiese ayudado a crear más de 29.000 empleos.

Esta conclusión de la industria ha sido a menudo cuestionada por el método. Este año, la fórmula es la siguiente: un usuario que haya accedido a 100 contenidos ilícitos habría podido consumir

ocho legales, con un precio medio de 10 euros. El resultado es que la industria pierde 80 euros por consumidor.

A la caza de soluciones, el Observatorio apunta varias pistas. Las dos medidas que los encuestados consideran más efectivas (65%) son el cierre del acceso a webs y campañas de sensibilización. Seguramente también influyen la nueva Ley de Propiedad Intelectual (LPI), en vigor desde enero con multas de hasta 600.000 euros para las páginas incriminadas, y condenas récord

El informe estudia por primera vez las series, el segundo sector más afectado

como los seis años de cárcel que la Audiencia Nacional impuso la semana pasada a los dos responsables de YouKioske, una web que ponía a disposición cientos de revistas y periódicos europeos de forma gratuita e ilegal.

Navarrete criticó, sin embargo, que la LPI "no funciona". Los creadores afirman sentirse "injustamente tratados" por parte del Ministerio de Cultura y la Secretaría de Estado, con los que se han reunido tres veces en 2015. Se quejan del "poco entusiasmo" para aplicar la LPI. "Pedimos un trato igualitario, como el de cualquier otro sector. Si alguien piratea con productos farmacéuticos o con cambios de automóviles, al día siguiente, ese negocio está cerrado. Queremos que suceda igual con las páginas de contenido ilegal", explicó Navarrete.

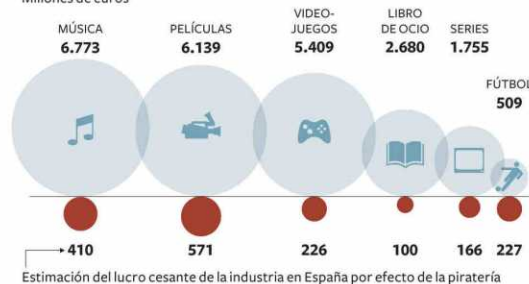
Cuesta encontrar en la industria respuestas que no sigan la corriente tradicional de la piratería como único culpable y principal imputado. Lo intentó, hace

La piratería en Internet

En 2014

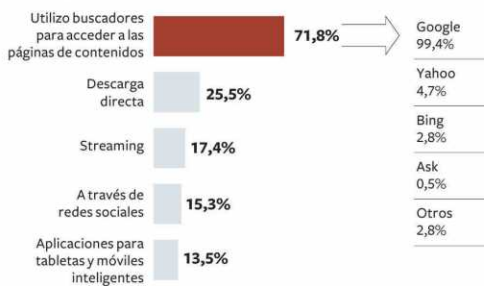
VALOR DEL CONTENIDO PIRATEADO

Millones de euros

¿CÓMO ACCEDEN A LOS CONTENIDOS ILEGALES?

Multirrespuesta

Fuente: Observatorio de piratería y hábitos de consumo de contenidos digitales 2014. EL PAÍS

director de la Unidad de Negocio de GfK, afirmaba ayer que esta motivación no se correspondía con la disponibilidad de las cintas en formato físico en las tiendas, tanto en DVD como Blu-Ray.

SERIES

Por primera vez, las series, como los partidos de fútbol, entran en los datos referentes a la piratería. Su porcentaje de accesos *online* es el segundo más alto, tras el cine, con un 26% del total. El estudio calcula 1.033 millones de capítulos reproducidos o descargados ilegalmente.

MÚSICA

El valor de la industria musical sería otro muy distinto sin el saqueo digital. Es el tercer sector más afectado pero el que más pierde en el mercado en términos de crecimiento porque podría aumentar su valor industrial hasta un 239%. Aunque el músico Jorge Otero, líder de Stormy Mondays, grupo de rock que llegó a liderar una campaña a favor de la piratería de sus discos, reconoce que "Internet es una oportunidad" y no ve como enemigos a los usuarios que consumen en términos ilegales.

LIBROS

Los contenidos más pirateados son las novedades, haciendo especial hincapié en los *best-sellers* de cada año. En este sentido, el valor de la industria editorial se hubiese elevado un 12% sin la existencia del pillaje digital. El informe contabiliza 335 millones de accesos ilegales a libros en Internet.

VIDEOJUEGOS

Los accesos ilegítimos a lo largo de 2014 alcanzaron los 240 millones, lo que supone el 11% del total recogido por el informe.

FÚTBOL

Los datos del deporte rey en España han entrado también en el informe. Durante el año pasado, se visualizaron ilegalmente 139 millones de partidos de fútbol en más de 1,8 millones de hogares españoles. El valor del mercado de dichas retransmisiones supera en total los 509 millones de euros.

con su publicidad en las páginas *web* ilegales. Según su información, el 71% de los sitios piratas se financian con anuncios. Y quiere, por tanto, que se ejecute la ley sin contemplaciones, tal y como sucede en otros países como Francia, Italia, Reino Unido o Alemania. "En esos países, el consumo cultural es un apoyo a su Producto Interior Bruto", señaló la directora de la Coalición.

CINE

Es el sector más afectado. El 38% de todos los accesos a contenidos ilegales pasan por las películas. Según cálculos del informe, el volumen de filmes al que se accedió ilegalmente fue de 877 millones, cuyo valor en el mercado alcanzaría los 6.139 millones. A la hora de preguntar por qué se piratea cine, el Observatorio encuentra como una de las principales causas que "la película ya no se emitía y no había posibilidad de comprarla". Pero Iñigo Palau,

INFORME ANUAL SOBRE LES DESCÀRREGUES A INTERNET

Un paradís de pirates

El 88% dels continguts digitals que es consumeixen a Espanya són il·legals

El percentatge d'internautes que han defraudat el 2014 va passar del 51% al 58%

JUAN CARLOS ROSADO
MADRID

Espanya va batre rècords l'any passat en pirateria digital, una pràctica en què els espanyols s'estan convertint en consumats experts tenint en compte les dades facilitades per la Coalició de Creadors i Indústries de Continguts. Segons el seu informe anual, presentat ahir, el 88% de tots els continguts digitals consumits el 2014 van ser il·legals, davant el 84% que van donar les descàrregues il·lícites de l'any anterior. A més, el percentatge d'infractors va passar del 51% al 58%. Un panorama desolador que el Govern es va encarregar ahir de minimitzar amb l'escut del recel: les dades no són fiables perquè no és possible mesurar la pirateria.

Però les xifres elaborades per la consultora GfK, a partir d'enquestes a internautes i auditories dels punts de venda *on line*, parlen per si mateixes. A Espanya es van produir l'any passat 4.455 milions d'accessos il·legals, amb un valor total de mer-

cat que fa posar els cabells de punta: 23.265 milions d'euros. Obviament, si no existís la pirateria no s'hauria produït un consum tan ingent. Per això, s'ha preguntat als enquestats què comprarien si no poguessin accedir gratis a aquests continguts. Del resultat de les seves respostes,

L'Estat va deixar d'ingressar 627 milions d'euros en concepte d'IVA, Seguretat Social i impost de la renda

degudament multiplicat pel preu de mercat d'aquests productes, s'infereix que les empreses burlades van deixar d'ingressar 1.700 milions d'euros com a conseqüència del frau. Una xifra marejadora que deixa molt enrere els 1.326 milions registrats el 2013.

La repercussió de la pirateria di-

gital en el primer problema del país, l'escassetat de feina, aporta xifres preocupants. Un escenari sense punxades il·lícites permetria crear 29.360 nous llocs de treball directes, fet que suposaria incrementar l'ocupació el 47% en aquest sector. A aquests caldria afegir-hi els prop de 150.000 llocs de treball indirectes que generaria l'eradicació d'aquest fenomen. Les arques públiques també se'n ressenten: per culpa de la pirateria van deixar d'ingressar 343,7 milions d'euros per IVA, 219,3 milions en cotitzacions a la Seguretat Social i gairebé 65 milions d'euros en IRPF. En total, uns 627 milions.

GOOGLE, AL CAPDAVANT // Pel que fa a la forma d'accés, es detecta un notable increment de l'ús de buscadors per accedir als continguts il·legals davant les descàrregues directes, ja que la utilització d'aquesta ajuda passa del 46% a gairebé el 72%. Aquí Google escombra a l'acaparar nou de cada 10 punxades de material pirata. Els xiringuitos digitals al mar-

L'OBSERVATORI DE LA PIRATERIA 2014

Segons l'estudi la pirateria impedeix que es creïn **29.360** llocs de treball directes

Les arques públiques deixen d'ingressar **627,8** milions de €

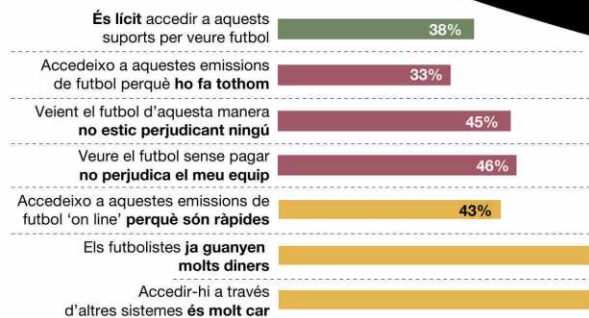
343,7 IVA de les vendes que no s'han dut a terme

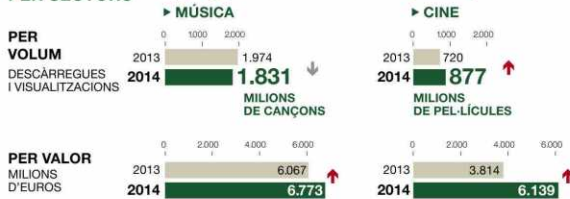
284,1 IRPF i Seguretat Social de les places que no s'han creat

MOTIUS PER PIRATEJAR EL FUTBOL

- ADDUEIXEN MOTIUS ECONÒMICS
- D'INNOCUÏTAT/IMPUNITAT DE LA PIRATERIA
- MOTIUS DE DRETS DE L'INTERNauta

CÀLCUL DE PÈRDUES PER SECTORS

Cara...

José Manuel Tourné
FEDERACIÓ PER A LA PROTECCIÓ DE LA PROPIETAT INTEL·LECTUAL

Primers en pirateria

No es pot competir amb qui ofereix el mateix que tu, però sense pagar impostos

ros. La contundència de les xifres i la solidesa de l'anàlisi, que ja transcorre pel cinquè any, permet pocs dubtes respecte del vergonyant lloc que Espanya està ocupant als rànquings de la pirateria mundial. Les raons al·legades pels mateixos consultats per accedir a continguts il·lícits en lloc de recórrer a l'oferta legítima són també molt clares: «ja pago la meua connexió a internet», «no pago per un contingut que possiblement després no m'agradarà»,

«no estic fent mal a ningú», «no hi ha conseqüències legals per al que pirateja, no passa res»...

Els internautes coneixen l'existència d'una oferta legal àmplia; en aquest sentit, les indústries han fet els deures. Només s'ha de fer una visita a una pàgina com www.mesientodecine.com per verificar-ho: gairebé 30 plataformes de descàrrega legal de pel·lícules només al nostre país avalen un sector que està creixent a tot Europa... menys a Espanya.

«Per què? Perquè competir contra qui ofereix el mateix que tu sense pagar impostos ni assegurances socials i aprofitant la teva inversió promocional és impossible. Perquè mentre en altres països han entès la importància del sector cultural i han adoptat mesures contundents, al nostre país no s'adopten ni mesu-

res eficaces ni es realitzen esforços per educar en el respecte a la propietat intel·lectual.

Enfront d'aquests resultats de l'Agcom italiana, amb gairebé 30 webs tancades, la Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual no ha acordat ni un tancament i s'ha limitat en terminis exasperantment lents a ordenar la retirada de tres arxius. Enfront de declaracions contundents contra la pirateria de Sarkozy, Merkel, Obama o la reina d'Anglaterra, el president Zapatero va retirar dues vegades una llei per combatre la pirateria «per la gran contestació a les xarxes socials a la normativa sobre descàrregues de continguts a internet» (*Expansión*, 13 de desembre del 2011) i el president Rajoy es passeja aplaudint l'activitat dels *manteros* (*Tercer Mercado*, novembre del 2014). ≡

Als països occidentals, les indústries culturals representen percentatges altíssims del PIB i la seva digitalització permet la generació de riquesa i ocupació sense més recursos naturals que la imaginació i les habilitats dels éssers humans. Lamentablement, la cultura del *tot gratis* que s'ha instal·lat a internet a Espanya està ofegant aquest desenvolupament, i el talent, àmpliament demostrat, dels nostres creadors es veu frustrat per la inexistència d'una indústria que l'impulsi i el financi.

D'acord amb les dades de l'Observatori de la Pirateria fetes públiques ahir, la pirateria digital bat rècords a Espanya: durant el 2014 es va accedir il·legalment a 4.455 milions de continguts digitals, amb un valor de mercat de 23.265 milions d'euro-

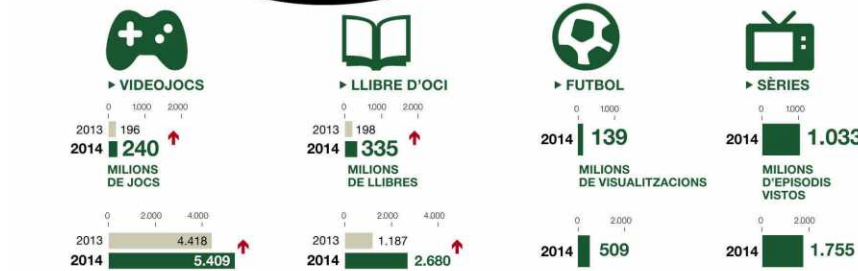
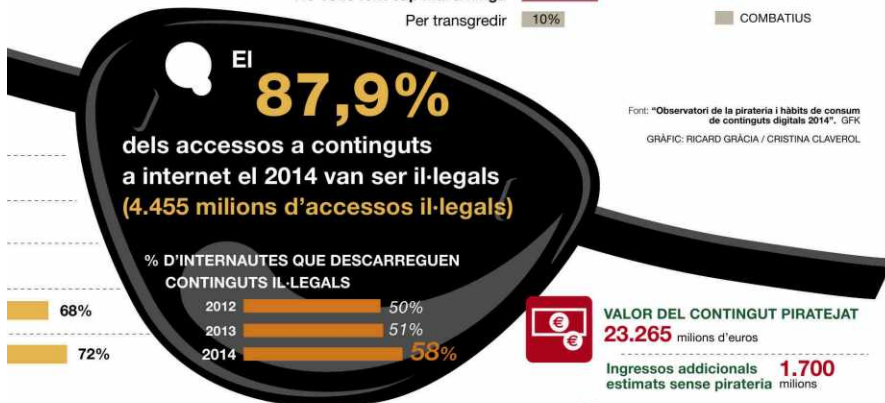

LA LLEI CONTRA EL PIRATEIG

1 El 2009, l'avantprojecte de la llei d'economia sostenible inclou el bloqueig de pàgines web il·legals

2 El 2011, i amb molta polèmica, s'aprova la normativa, coneguda ja com a 'llei Sinde'

3 El 2015 entra en vigor la llei de propietat intel·lectual (la 'llei Sinde', però reformada pel PP)

El sector censura el Govern per no fer complir la nova llei a la xarxa

La directora de la coalició que va encarregar l'informe, Carlota Navarrete, va aprofitar l'ocasió ahir per denunciar els escassos resultats de la reforma recent de la llei de propietat intel·lectual, al considerar que el Govern «no està complint amb la seva obligació, que és fer respectar les lleis». «Ens hem sentit injustament tractats, i no se'ns pot demanar més per frenar un problema que és de l'Executiu i de les forces polítiques», es va lamentar abans de recordar que la reforma legal no li sembla «la més adequada». «No la volem, però una vegada aprovada demanem que s'apliqui amb eficiència», va sentenciar. Navarrete va justificar la deixadesa del Govern sabent «com és de difícil vendre a l'electorat» mesures contra la xarxa.

Alguns dels principals webs amb continguts classificats com a il·legals que han desaparegut des de l'aplicació –el mes de gener passat– de la reforma de la llei de propietat intel·lectual espanyola han sigut el servei de Google News (es va negar a pagar als diaris pels seus continguts, igual que l'agregador de notícies Ubuntu), Series.ly (sistema per streaming de sèries de tot el món) i papyrefb2 (permetia compartir llibres en format digital).

Els casos de les populars webs Seriespepito i Peliculaspepito són una mica diferents: ja van ser clausurades el mes de desembre passat –i els seus responsables detinguts–, abans d'entrar en vigor la nova llei, per delictes contra la propietat intel·lectual.

ge de la llei treuen bons rèdits dels anuncis. Més d'un 71% d'aquests portals es financen amb una publicitat que respon a aquesta tipologia: el 70% correspon a llocs d'apostes i joc on line; gairebé el 43% a llocs de contactes, i més del 33% a continguts per a adults. Una altra dada que crida molt l'atenció és que més d'un terç de la publicitat d'aquestes webs correspon a marques de prestigi d'alimentació, moda, assegurances i telefonia.

Alhora de confessar les raons per les quals sucumbeixen a la temptació d'allò que és il·legal, la meitat dels internautes apelen al «ja pago la meua connexió a internet», mentre que el 61% considera que és absurd pagar per un contingut al qual pot accedir sense cost. Els altres motius més esgrimits són «la rapidesa i facilitat d'accés» (46%), «no pagaré per una cosa que potser després no m'agrada» (39%), «no estic fent mal a ningú» (19%) i, és clar, la sensació d'impunitat (19%).

NOVA LLEI // El Govern va rebaixar ahir la importància d'aquest informe a través del secretari d'Estat de Telecomunicacions, Víctor Calvo-Sotelo, que va assegurar que «stots saben que difícil que és estimar els nivells de pirateria». Al marge d'això, va reconèixer que aquest tipus de frau «és un problema real a Espanya», i va recordar que la nova llei de propietat intel·lectual, que va entrar en vigor l'1 de gener passat, «proporciona mecanismes administratius per lluitar més eficaçment» contra aquesta plaga. «També s'han obert noves vies en el camp penal i civil», va indicar.

Per la seva part, la directora general de Política i Indústries Culturals i del Llibre, Teresa Lizaranzu, va admetre que es pot aconseguir «més celeritat» en la persecució administrativa de la pirateria. En aquest sentit, va afirmar que s'espera reduir a 90 dies la durada de tràmits per tancar pàgines amb continguts il·legals, a diferència dels 150 dies de mitjana registrats l'any passat.

...a cara

Eudald Domènech
EMPRESARI D'INTERNET

Pirata ric, pirata pobre

Hi ha dues menes d'usuaris de continguts pirata a internet: qui pirateja perquè pot fer-ho fàcilment i no té diners per consumir cultura i qui pirateja perquè, a més a més de poder fer-ho fàcilment, no té més remei que fer-ho perquè el contingut no està disponible legalment a la xarxa. Anem per parts.

Piratejar fàcilment. És un joc de nens, vas a una web directori de torrents, te'n descarregues tots els que vulguis i els llances amb un programa BitTorrent. Al ser P2P, no hi ha servidors per tancar o bloquejar. Els torrents pesen uns 45 quilobytes, de manera que la gent se'ls passa en grups de Whatsapp. Com que són serveis de missatgeria encriptats, no es poden interceptar.

Pirata pobre. Quan la indústria dona dades econòmiques sobre pi-

S'ha de posar difícil a la pirateria, però també generar oferta ajustada a la demanda

rateria, són absolutament errònies. Una part molt significativa dels pirates, en el cas teòric que fos impossible piratejar, no podria gastar ni un euro en serveis on line de pagament. Simplement no consumiria, igual que no es pot permetre una entrada de futbol o la televisió de pagament.

Pirata ric. Avui no fa falta ser ric per consumir legalment continguts. Les ofertes de banda ampla que inclouen fins a 80 canals de tele, servei de gravació, pel·lícules i sèries en stre-

aming, etcètera, com Movistar Emoción, són pràcticament gratuïtes si et pots permetre la fibra. Llavors, ¿per què pirateja aquesta gent?

La indústria i les seves finestres. S'ha de dir ben fort i clar, els bloquejos de finestres temporals per part de la distribució fan molt de mal. L'apogeu d'una pel·lícula és durant la seva estrena, però no tots volen anar a un cine; la broma se te'n pot anar a 15 o 20 euros per persona. Prefereixen veure-la còmodament a casa al seu flamant televisor de 50 polzades, fent ús de la seva potent connexió de 100 megabytes. Doncs bé, la distribució, els cines, imposa als estudis una franquícia de quatre mesos fins que la peça pot estar disponible a Movistar TV, Canal+, Ono, Total Channel, Wuaki, Filmin...

La llei. S'ha de posar difícil a la pirateria, sens dubte, però també gene-

rar oferta ajustada a la demanda. És la manipulació interessada d'aquesta oferta i demanda el que provoca el desbordament. La indústria ha de facilitar que el contingut estigui disponible a la xarxa en tot moment. Hi ha maneres de granular la qualitat de l'emissió per trobar el preu just per als diferents tipus de públic: qualitat estàndard, HD, Ultra HD, multipantalla, continguts extra... A partir d'aquí, que actui la llei implicant tota la cadena de valor: productors, distribuïdors i operadors.

Qui pensi que és possible derrotar la pirateria per la via de la tecnologia no sap de què parla. La pirateria serà irrellevant quan la indústria realment s'ho proposi i doni eines a tots els operadors de la cadena de valor. Pel que fa als pirates pobres... bé, computar-ne el consum és fer-se trampes al solitari. =

El tràfic il·legal a la xarxa ► Els principals sectors perjudicats

Les estrenes apassionen el 'pirata'

les sèries

Ingressos addicionals estimats sense pirateria
166 milions de €
Indústria legal: 125 milions

La recent incorporació de Conecta com a nou soci de la Coalició de Creadors i Indústries de Continguts ha propiciat la inclusió de les sèries televisives dins del camp d'estudi de l'informe. Aquestes ficcions debuten amb unes dades preocupants, ja que l'estudi demostra que un de ca-

da quatre (25%) internautes recorre al pirateig per descarregar-se aquest tipus de produccions tan seguides. L'any passat es va detectar un total de 1.033 milions de capítols reproduïts o descarregats de forma il·lícita, fet que traslladat al mercat suposa una xifra de 1.755 milions d'euros defraudats. Si els usuaris no haguessin tingut la possibilitat de veure gratis les seves sèries favorites, haurien estat disposats a desemborsar un total de 166 milions d'euros, que és el que es denomina lucre cessant. Per comprovar la magnitud d'aquesta dada, s'ha de tenir en compte que el valor total d'aquesta indústria de

sèries de pagament és només de 125 milions d'euros, de manera que la desaparició d'aquest consum il·legal portaria el sector a incrementar la seva facturació el 133% i sumar un total de 291 milions. És a dir, a duplicar els seus ingressos.

En l'informe hi ha una altra dada significativa: el 42,8% dels accessos registrats es van materialitzar en continguts il·legals de sèries amb menys d'un any, fet que parla per si mateix de l'avidesa amb què actuen els amics de les coses alienes. Aquí no es pot parlar d'un dels motius esgrimits per piratejar pel 48% dels enquestats: estar el producte descatalogat i no poder comprar-lo. Finalment, l'Estat va deixar d'ingressar 34,9 milions d'euros en concepte d'IVA com a conseqüència del frau en les descàrregues de sèries. ■

Baixen els 'e-lectors', però llegeixen més

els llibres

Ingressos addicionals estimats sense pirateria
100 milions
Indústria legal: 807 milions

El 2014 es van comptabilitzar 335 milions de descàrregues il·legals de llibres per internet, una xifra que deixa curts els 198 milions detectats l'any anterior. Curiosament, el percentatge d'internautes que recorren a aquesta fórmula irregular ha baixat del 15% a l'11%, fet que demos-

tra que els que entren a la xarxa per defraudar són menys en quantitat, però molt més voraçs i actius. El valor del que s'ha defraudat supera els 2.680 milions d'euros a preu de mercat, mentre que el 2013 la xifra total només sumava 1.187 milions.

El lucre cessant o quantitat que van deixar d'ingressar les firmes afectades va arribar a 100 milions d'euros, de manera que la facturació del sector (807 milions) s'hauria incrementat un 12%, fins a arribar als 907 milions. El 42,8% de les descàrregues il·legals es van fer en llibres amb menys d'un any d'antiguitat. És a dir, acabats de sortir del forn. ■

Imatge del videojoc 'Call of Duty'.

'Rebel Heart', l'últim disc de Madonna, ja s'ha piratejat.

L'últim Reial Madrid-Barça, un dels partits més buscats a les webs il·legals d'esports.

139 milions de gols il·legals

el futbol

Ingressos addicionals estimats sense pirateria
227 milions de €
Indústria legal: 954 milions

El futbol s'estrena aquest any en l'informe sobre la pirateria amb unes dades esfereïdores: l'any passat es van descarregar de forma il·legal un total de 139 milions de partits en més d'1,8 milions de llars. El valor de mercat d'aquestes retransmissions puja a 509 milions d'euros, pe-

rò el que s'ha de saber són les descàrregues legals que haurien fet els internautes en el cas que no haguessin pogut accedir gratis als partits. De les respostes dels enquestats a aquesta pregunta es dedueix que haurien comprat partits per valor de 227 milions d'euros, de manera que la facturació d'aquest sector, xifrada en 954 milions d'euros, s'incrementaria el 24%, fins a arribar als 1.181 milions.

El 18% dels internautes consultats accedeixen al futbol a través de fórmules il·legals, mentre que només el 6% confessa que ho fa de forma honrada i legal. A l'hora de reco-

nèixer els motius pels quals decideixen piratejar, la major part (72%) s'escuda en el fet que «accedir a través d'altres sistemes és molt car». També són molts els que pensen que «els futbolistes ja guanyen molts diners» (68%) i que «veure el futbol sense pagar no perjudica el meu equip» (46%) ni a ningú (45%). El 33% apel·la al fet que «ho fa tothom».

El director de projectes estratègics de la Lliga de Futbol Professional (LFP), Ignacio Martínez, va precisar en la presentació que la pirateria condueix a una venda de drets televisius «quatre vegades per sota del que hauria de ser». Si desaparegués, la quantitat que s'ingressaria podria estar «entre els 2.000 i els 2.500 milions», molt lluny dels «poc més de mil milions» que està sol·licitant ara la LFP en les seves negociacions amb les televisions. ■

Una pèrdua del 50% dels ingressos

els videojocs

Ingressos addicionals estimats sense pirateria
226 milions
Indústria legal: 461 milions

En els videojocs sí que hi ha una referència a la qual es pot recórrer per fer comparacions. L'any passat es van produir un total de 240 milions d'accessos il·legítims, davant els 196 milions de l'exercici anterior. També ha anat en augment el percentatge d'internautes que

es descarreguen videojocs on line de forma il·lícita, ja que ha passat del 9% anterior al 10%. El valor de tots aquests productes obtinguts il·legalment supera els 5.409 milions d'euros, davant els 4.418 milions registrats el 2013. En aquest apartat, el lucre cessant per a les empreses afectades arriba a 226 milions d'euros (188 milions dels quals compararien videojocs físics i 38 milions dels quals se'ls descarregarien a internet). D'aquesta forma, la facturació d'aquesta indústria augmentaria el 49%, ja que el seu valor està xifrat actualment en 461 milions d'euros. ■

Els cinèfils que no paguen veuen més cine

les pel·lícules

Ingressos addicionals estimats sense pirateria
571 milions

Indústria legal: **673 milions**

El volum de pel·lícules a les quals es va accedir il·legalment durant el 2014 va arribar a la xifra de 877 milions, cosa que té un valor en el mercat de 6.139 milions d'euros. Aquesta quantitat de descàrregues al marge de la llei deixa molt lluny els 720 milions de punxades irregulars regis-

trats l'any anterior, fet que evidencia que la fam de llargmetratges gratuïts creix de forma imparable per la xarxa. Aquest augment contrasta amb el percentatge d'usuaris consultats que van confessar haver furat alguna pel·lícula: el 36% davant el 43% que va donar l'informe anterior. Una paradoxa que s'explica, segons els autors de l'estudi, pel vigor defraudatori més gran dels que entren en aquestes pàgines web tan llamineres. Tot i ser menys que l'any passat, s'acaben emportant més botí perquè s'hi esforcen més.

El forat que deixen en la malme-sa indústria cinematogràfica digi-

tal supera els 6.139 milions d'euros, quantitat que deixa molt, molt enrere els 3.814 milions defraudats l'any anterior.

Quan se'ls pregunta als internautes quina xifra de pel·lícules estarien disposats a pagar per descarregar-se si no tinguessin la possibilitat de l'accés gratuït, els resultats de les seves respostes no deixen cap mena de dubte: es gastarien 431 milions d'euros a comprar pel·lícules en suports físics com DVD i 140 milions més en produccions *on line*. Això dona un total de 571 milions d'euros, fet que suposaria un baló d'oxigen monumental per a una indústria que veuria incrementada la seva facturació un 84%. I és que els ingressos d'aquest sector de cine digital sumen els 673 milions d'euros. Amb aquesta addició de fons, la indústria aconseguiria la respectable xifra de 1.244 milions d'euros. Això sí, sempre sense la maledita pirateria. ≡

JOAN PUIG

ARXIU

J. Dicker ('La veritat sobre el cas Harry Quebert').

El film 'Ocho apellidos vascos', un altre 'èxit' del pirateig.

'Juego de tronos', la sèrie més piratejada.

Només 1 de cada 10 paga per la música

la música

Ingressos addicionals estimats sense pirateria
410 milions

Indústria legal: **171 milions**

La música és, juntament amb les pel·lícules, el sector on més destrosses econòmiques produeix la pirateria. El 2014 es va endur un total de 6.773 milions d'euros, davant els 6.067 que es van anotar l'any anterior. Els culpables van ser menys que el 2014, ja que el percentatge d'in-

ternautes que van confessar punxar música de forma il·legal van baixar del 27% al 21%. Menys gent ficada a la discoteca digital clandestina, però amb més ànsies d'acaparar cançons gratuïtes. Els més honrats, els que van decidir rascar-se la butxaca per la música, no van arribar ni a un de cada 10. A més, més del 46% de les descàrregues il·legals van correspondre a continguts amb menys d'un any d'antiguitat des del seu llançament comercial.

Tot aquest frau podria haver acabat amb 410 milions d'euros ingressats a les arques de la indústria discogràfica, si els amics de la xarxa

no haguessin pogut practicar el pirateig. Els que haguessin comprat cedés físics haurien aportat 24 milions d'euros, mentre que els que optessin per pagar música *on line* s'haurien després de 386 milions d'euros.

Amb tots aquests diners, el sector hauria experimentat un avanç espectacular, que hauria portat els 171 milions actuals de facturació als 581 milions. És a dir, s'hauria apuntat un increment del 239%, fet que hauria suposat més que tripliar la seva xifra de negoci. Pel que fa a l'impacte d'aquests ingressos a les arques públiques, haurien aportat cinc milions d'euros per l'IVA dels compactes comprats i 81,1 milions per l'IVA de les descàrregues legals de música *on line*. Tota aquesta suma hauria suposat per a l'Estat 119,9 milions d'euros addicionals recaptats. Un bon regal per al ministeri de Montoro. ≡

el pirateig al món

EUA

Una llei difícil d'endurir

L'últim intent per endurir les lleis anti-pirateria als EUA es va encallar al Congrés el 2012. L'oposició de buscadors d'internet, com Google, o portals, com Viquipèdia, es va imposar a les ànsies regulatòries de Hollywood i la indústria musical. Tot i això, la llei vigent des del 1976 és bastant estricta i

imposa elevades multes a les webs que pirategen continguts, o als usuaris que en consumeixen. No és fàcil aplicar la llei però, quan es fa, les multes poden ser oneroses. Fa dos anys, un tribunal va obligar un estudiant a pagar uns 600.000 euros a quatre discogràfiques per descarregar-se il·legalment 30 cançons. Segons un estudi del 2013, el 45% dels nord-americans consumeixen ocasionalment material que viola les lleis de propietat intel·lectual. – R. MIR DE FRANCIA

FRANÇA

Pressió a l'usuari final sense resultat

Un estudi publicat el 2014 per l'Associació de Lluita contra la Pirateria Audiovisual indica que el 28,7% dels internautes admeten consultar una vegada al mes webs de descàrregues il·legals, fet que suposa un augment del 15,8% des del 2009, any a partir del qual es va produir una inflexió: es va crear

l'autoritat superior per a la difusió d'obres i protecció dels drets a internet. Aquest organisme té tres etapes per advertir l'usuari que pot estar violant la llei. Primer, li envia un *e-mail*. Si continua amb les descàrregues il·legals, rep una carta certificada, amb justificant de recepció i, si encara persisteix, se li notifica que pot ser perseguit penalment. La multa pot arribar als 1.500 euros en el cas d'un particular. – EVA CANTÓN

ITÀLIA

Multes altes, però sense gaire efecte

Segons l'Associació Nacional de les Indústries Cinematogràfiques d'Itàlia, cada dia es descarreguen pel·lícules de forma il·legal al voltant d'1.240.000 persones. Una xifra que consideren alarmant si es té en compte que el març del 2014 va entrar en vigor una

normativa que permet als jutges i al regulador italià obligar els servidors a tancar en vuit dies les pàgines amb contingut protegit per drets d'autor. Si no, la multa va de 10.000 a 258.000 euros. Diferents lleis sobre els drets d'autor (l'última, del 2009) preveuen també multes econòmiques per als particulars que descarreguen de forma il·legal, però molt rarament aquests són condemnats. – IRENE SAVIO

GRAN BRETANYA

Un fenomen en alça entre joves

Les descàrregues il·legals han anat augmentant segons l'òrgan regulador Ofcom. Un informe del 2013 assenyalava que al voltant d'un de cada sis usuaris d'internet, de més de 12 anys, ha accedit il·legalment a material a la xarxa. La música és el producte més piratejat, seguit

per les sèries (*Juego de tronos* és la sèrie amb més descàrregues il·legals), pel·lícules, llibres i videojocs. Els homes (58%) són més donats a aquesta activitat i la majoria dels pirates (68%) té menys de 34 anys. El Govern ha optat fins ara per la dissuasió i l'educació. Així, els que persisteixen a piratejar reben *e-mails* d'avertència. Però si els avisos s'ignoren, no sol haver-hi conseqüències. – BEGOÑA ARCE

BRASIL

Un altre paradís per als pirates

Amb els seus 203 milions d'habitants i el mercat emergent més important de *smartphones* del planeta, el Brasil lidera la pirateria a internet amb la Xina i Rússia, segons la IBM Internet Security Systems. A més, és l'únic país on els *hackers* fan classes (de 40 a 500 euros)

per cometre cibercrims, com va apuntar l'empresa Trend Micro. Per si no n'hi hagués prou, genera el 9% dels virus informàtics del món i és el principal especialista en virus dirigits a frauds bancaris *on line*. Però el nombre d'atacs a pàgines brasileres és menor que en altres països (només l'1,9% dels atacs cibernetics del 2014), i ocupa la setena posició entre els països més atacats de tot el món. – EDU SOTO

La piratería digital bate récords en España con un 88% de contenidos ilegales

► En 2014 el porcentaje de consumidores sin pago subió del 51 al 58 por ciento

JOSÉ MANUEL CUÉLLAR
 MADRID

Según el Observatorio de Piratería y Hábitos de Consumo de Contenidos Digitales, la piratería digital bate récords en España, perjudicando gravemente a las industrias culturales y de contenidos: durante el pasado año 2014 el 87,94% de los contenidos descargados eran ilegales. El dato, alarmante, se produce en un entorno de consumo en el que el 60% de todos los accesos fueron a páginas web de contenidos piratas. Además, el porcentaje de consumidores que accedió ilegalmente a contenidos en internet subió desde el 51% hasta el 58% respecto al año anterior. Son datos que recoge dicho Observatorio en un estudio elaborado por la consultora especializada independiente GfK y presentado por la Coalición de Creadores e industrias de contenidos.

En total, durante 2014 se accedió ilegalmente a 4.455 millones de contenidos digitales, con un valor de mercado de 23.265 millones de euros. El valor total del lucro cesante por la piratería fue de 1.700 millones de euros. Los accesos ilegales se repartieron del siguiente modo: música, 24%; películas, 38%; videojuegos, 11%; libros, 11%; series, 26%; y fútbol, 18%.

Uno de cada dos consumidores que acceden a contenidos ilegales lo justifica argumentando así: «Ya pago mi conexión a internet». Entre los motivos expuestos destacan la «rapidez y facilidad de acceso» (46%); «no pago por un

contenido que quizá luego no me guste» (39%); «no estoy haciendo daño a nadie» (19%) y «no hay consecuencias para el que piratea, no pasa nada» (19%).

Respecto a la forma de acceso, se constata un notable crecimiento del uso de buscadores para acceder a los contenidos ilegales, que pasa del 46 a casi el 72%, siendo Google el utilizado en nueve de cada diez accesos a contenidos piratas. Llama la atención que más de un tercio de la publicidad en sitios piratas corresponde a productos de consumo de marcas conocidas (alimentación, etc.).

Durante 2014 se accedió ilícitamente a 1.831 millones de contenidos musicales online, con un valor de mercado de 6.773 millones de euros. El lucro cesante fue de 386 millones de euros. Menos de uno de cada diez consumidores accedieron legalmente a música

online, mientras que un 21% accede a contenidos ilícitos. Más del 46% de los accesos correspondieron a contenidos con menos de un año de antigüedad desde su lanzamiento comercial. Los más jóvenes consumen más música online, de 16 a 34 años música ilegal, y de 35 a 44 años legal, principalmente online.

El volumen de películas al que se accedió ilegalmente en formato digital fue de 877 millones, cuyo valor en el mercado es de 6.139 millones de euros. El lucro cesante correspondiente

a este tipo de contenido fue de 140 millones. El 36% de usuarios accedieron ilícitamente a contenidos, mientras que el 9% accedió a películas digitales legalmente. El 36% de los accesos se produjeron cuando la película aún se estaba proyectando en salas de cine. El uso ilegal se da principalmente en jóvenes de entre 16 y 34 años. En cuanto a series, un 25% de usuarios acceden ilegalmente a series en internet. Su valor en el mercado es de 1.755 millones de euros, y el lucro cesante en 2014 alcanzó 166 millones de euros. El 41,5% de los accesos tuvieron lugar en el periodo de emisión en televisión.

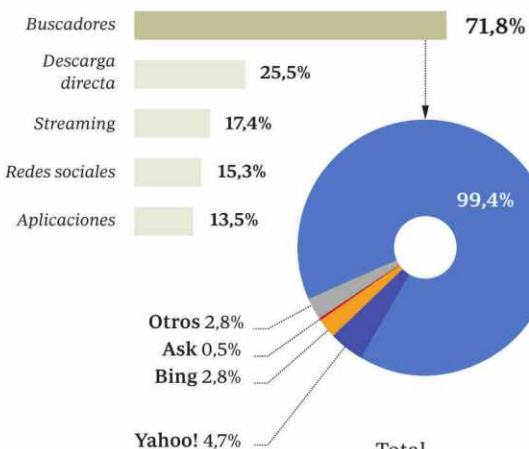
Respecto a los libros, en 2014 se contabilizan 335 millones de accesos ilegales a libros digitales, con un valor de mercado de 2.680 millones de euros que produjo lucro cesante por 100 millones de euros. El 42,8% de los accesos se materializaron en contenidos con menos de un año de antigüedad. El 11% acceden a libros lícitamente, mientras que el 8% lo hacen a libros legales digitales. El individuo que accede a libros digitales ilegalmente es un varón de 16 a 44 años de clase media.

Las medidas más eficaces contra la piratería a juicio de los internautas serían bloquear el acceso al sitio web que ofrece los contenidos y desarrollar campañas de concienciación social, ambas medidas con el 65%. Después de esas dos, la mejor medida para reducir las infracciones sería sancionar a las operadoras y proveedores.

La herramienta
El uso de buscadores ilegales pasó del 46 al 72 por ciento, siendo Google el más utilizado (9 de 10)

¿Cómo se accede a los contenidos ilegales?

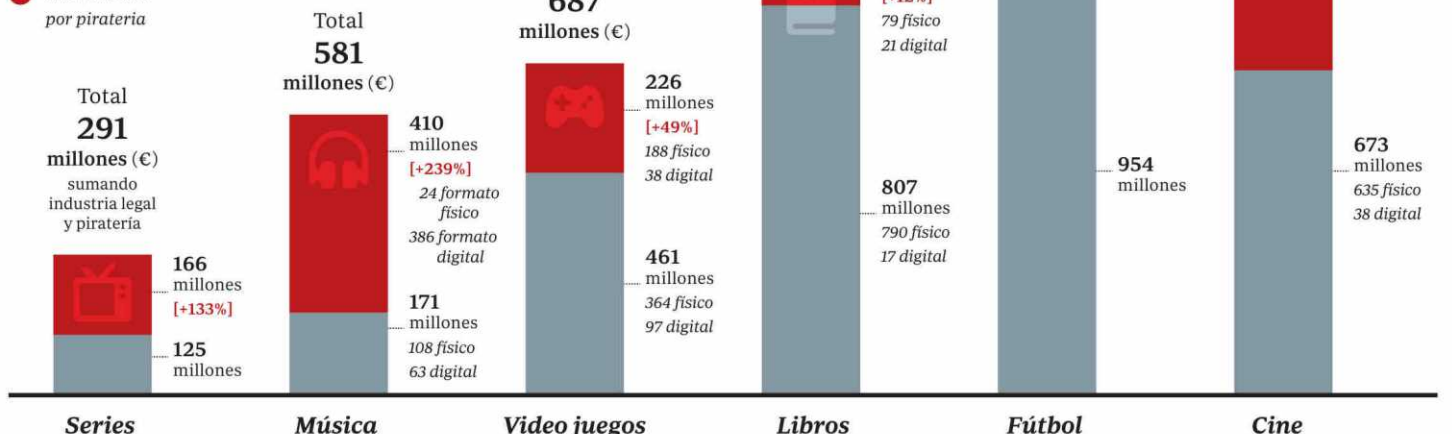
Descargas digitales

Pérdidas por piratería

Suma de los formatos físicos y digitales

● Valor de la industria
 ● Lucro cesante por piratería

Fuente: Observatorio de Piratería y Hábitos de Consumo de Contenidos Digitales 2014

Xavier Redon, responsable de Abertis, muestra en Barcelona la emisión del documental de RTVE 'La Pasión del Prado'. SANTI COGOLLUDO

SECTOR HASTA 50 IMÁGENES POR SEGUNDO

'SPRINT' DE LA TELEVISIÓN HACIA EL ANSIADO 4K

Abertis ofrece a través de TDT híbrida la primera emisión del estándar de ultra alta definición: un documental sobre el Museo del Prado

CRISTINA RUBIO BARCELONA

Aún no ha llegado a todos los televisores y la alta definición ya se ha quedado antigua. La tecnología avanza a un ritmo insospechado y no entiende de pisos de estudiantes con aparatos de tubo. Llega el 4k y, aunque aún es pronto para asegurarlo, parece que lo hace para quedarse. Se trata de un estándar muy superior al HD convencional, que cuadruplica su calidad y tiene la capacidad de emitir hasta 50 imágenes por segundo. Un lujo para el espectador y un reto para las empresas encargadas de la infraestructura necesaria, las operadoras, las productoras, las cadenas y los fabricantes de monitores.

Sin embargo, Abertis se ha puesto las pilas en este terreno y ha presentado en el Mobile World Congress de Barcelona, celebrado la pasada semana, varias soluciones para implantar en todos los hogares la ansiada 4k. Se trata de la primera emisión a través de la TDT híbrida. Es decir, mediante el conocido «botón rojo», una tecnología que permite acceder pulsando el botón rojo del mando a distancia a contenidos ofrecidos por las cadenas a través de internet desde el mismo canal del televisor.

El problema es que la ultra alta definición –como también se conoce a la tecnología 4k– necesita un ancho de banda muy importan-

te para emitir con total normalidad. Es decir, no vale un ADSL convencional, sino que los usuarios que lo deseen deben tener fibra óptica en su casa. Por el momento, Abertis trabaja con una aplicación que permite reducir el ancho de banda necesario a los 20 MB por segundo.

A simple vista, sus beneficios son innegables: la imagen de la pantalla es completamente nítida y se observa hasta el rasgo más imperceptible de la cara de una persona. Abertis, de momento, ha mostrado sus cualidades a través de un documental coproducido por Radio Televisión Española (RTVE) sobre el Museo del Prado. En él, se contemplan a la perfección todos los trazos de las obras del recinto, empezando por Goya y acabando por Velázquez. «Incluso se leen los carteles pequeños de información que hay al lado de los cuadros, mientras que con el HD convencional sólo se ve una mancha blanca», señala Xavier Redon, *product manager* de Abertis Telecom.

También sorprende –y casi asusta– la sensación de 3D que ofrece la imagen de *La Pasión del Prado*, nombre que recibe el documental. «El espectador tiene la impresión de estar dentro de la pantalla, la llamamos la televisión in-

mersiva», explica Redon. Realmente, el efecto es de estar en el museo contemplando las obras «casi mejor que en directo, porque no te puedes acercar tanto a contemplar el cuadro».

Hispasat y Abertis, que patrocinan la producción del vídeo, proporcionaron los medios técnicos

necesarios para el desarrollo del proyecto junto a la productora Apuntolaposo, la compañía Ovide y RTVE. De hecho, la corporación pública adquirió el compromiso con la Unión Europea de Radiodifusión (UER) de desarrollar la ultra alta definición a través de un canal experimental en pruebas.

Sin embargo, la pregunta parece clara: «¿Cuándo llegará realmente la televisión 4k?» En Abertis trabajan con un plan en la cabeza: los Juegos Olímpicos de Río de Janeiro del año que viene deben ser la piedra angular del proyecto. Marcarán el inicio de esta nueva era gracias a que se grabarán en Ultra Alta Definición. Sin

Grabación de un documental en 4k sobre el Museo del Prado. RTVE

embargo, aún será pronto para que las cadenas los puedan emitir en este formato.

El momento parece que llegará en el Mundial de Fútbol de Rusia 2018, cuando Redon vaticina un «disfrute masivo del 4k». «Es una evolución natural de la alta definición», promete. En este sentido, también queda pendiente la liberación del segundo diviendo digital, que permitiría emitir en 4k por la TDT convencional. Una tarea que el Gobierno deberá afrontar en los próximos años, con el horizonte de 2018 marcado en el calendario.

ESTA TECNOLOGÍA RECIBE EL NOMBRE DE «TELEVISIÓN INMERSIVA» POR LA IMPRESIÓN DE ENTRAR EN LA PANTALLA

LOS EXPERTOS AUGURAN UN «DISFRUTE MASIVO DEL 4K» EN EL MUNDIAL DE FÚTBOL DE RUSIA 2018

“El móvil obliga a repensar todo el negocio publicitario”

ÁLVARO DEL CASTILLO
Consejero delegado de Taptap Networks

Defiende que la digitalización del mundo offline es imparable y que el móvil es un elemento clave para unir la publicidad digital y el tráfico físico. 'Trackear' al usuario móvil, dice, abre grandes oportunidades

MARIMAR JIMÉNEZ Madrid

Álvaro del Castillo no tiene la popularidad de Mark Zuckerberg; tampoco ha fundado ni dirige una empresa como Facebook, con un valor en Bolsa de 218.677 millones de dólares, pero sí tiene algo en común con este referente de la economía digital: fue seleccionado por los organizadores del Mobile World Congress, la feria de la industria móvil celebrada en Barcelona la semana pasada, como *keynote speaker* en la categoría principal, la misma en la que intervino Zuckerberg. Fue, de hecho, el único español que lo logró, tras encandilar a la GSMA con el potencial de su empresa, una pyme llamada Taptap Networks que une la publicidad digital con el tráfico físico -por ejemplo, en un centro comercial o en una cafetería- gracias al teléfono móvil y a la tecnología de los *beacons*, una especie de GPS para geolocalización en el interior de edificios.

Para Del Castillo, no hay duda: la digitalización del mundo offline es imparable y “está obligando a repensar todo el negocio publicitario”. “El móvil es la pieza que conecta el mundo online con el offline, pues está en todo momento transmitiendo señales; la más potente para nosotros la de la localización. Pero, además, si a esto le sumamos el pago móvil (que nos permite saber muchas cosas sobre aspectos de la vida que hasta ahora eran impensables) y los *beacons*, que permiten saber el comportamiento de una persona en un espacio (saber si ha estado mirando pantalones o faldas en una tienda, por ejemplo), esto cambia radicalmente la industria publicitaria a nivel mundial, pues ahora sabremos fehacientemente si las campañas funcionan y de qué forma”.

Según el fundador de Taptap Networks, ahora -con las nuevas posibilidades de *tracking*- el usuario ya no es un desconocido, pues todo es monitorizable. “Todo se puede medir de una forma real y analítica -podemos saber si el usuario ha sido impactado, dónde, saber que ha ido al punto de venta y después si ha comprado o no- y conocer así el ROI real de las acciones publicitarias”.

La oportunidad de negocio es enor-

me, continúa Del Castillo, que recuerda que la industria publicitaria a nivel mundial mueve cerca de 700.000 millones de dólares y solo el 25% es digital hoy. “Aun un 75% de la publicidad es analógica (televisión, radio y prensa), y aunque se dice que el 50% de esta publicidad funciona, no sabemos qué 50% es. En cambio, con el móvil y los *beacons* podemos saber dónde está la persona e impactarla en el sitio adecuado”. El directivo cuenta que su empresa lo que hace es permitir a los anunciantes impactar a gente que saben que ha estado interesada en sus productos, porque presencialmente han estado allí.

Perfilar audiencias

Taptap ofrece a sus clientes (anunciantes) perfiles de audiencia con un histórico presencial. “Les ofrecemos un *target* basado no solo en el sexo, edad o clase social de la persona, como hasta ahora era lo habitual, sino que añadimos perfiles que realmente están interesados en su producto. Además, les decimos dónde está esa gente, porque como seres humanos hay estudios que avalan que el 93% de nuestros movimientos físicos son siempre los mismos. Somos animales de costumbres”, continúa el directivo.

¿Pero cómo conocen dónde va una persona? “Sabemos el código publicitario del móvil. Todos los Android y los iPhone tienen ese código, que es un número de 20 cifras, que es único para cada teléfono. Es un número totalmente anónimo y al usuario siempre se le da la capacidad de elegir si quiere ser ubicado o no. Puede bloquearlo, pero eso no supone que no vaya a recibir publicidad, sino que no permite que la segmentemos en función de ciertas cosas que nos dice ese número”.

Del Castillo, explica que Taptap Networks tiene acceso a cientos de miles de aplicaciones y webs móviles de todo el mundo que les facilitan esa información. La compañía española perfila la audiencia cogiendo los datos de altitud/longitud, los puntos de interés (cafeterías, restaurantes, tiendas...) que los coloca sobre un mapa, y los categoriza a nivel mundial. “Después cruzamos los datos del GPS y las señales de los *bea-*

ALBERT GARCIA

“El móvil y los 'beacons' resultan clave para segmentar. El lema es: 'Dime dónde has estado y te diré quién eres'”

cons y vamos confeccionando perfiles”. Taptap Networks ya ha empezado a firmar acuerdos con empresas de *retail* en EE UU como *Urban Outfitters* que quieren aprovechar el valor que aporta el *trackear* al usuario móvil, analizar sus movimientos, estudiar sus costumbres e impactarle en consecuencia con anuncios locales basados en su comportamiento. “Nuestro lema es *dime dónde has estado y te diré quién eres*”, destaca Del Castillo: “Que una persona esté en el Mobile World Congress dice mucho sobre ella y si además está en el stand de Taptap o en el pabellón 4 eso indica otros muchos detalles. Poder medir todo eso y optimizarlo en tiempo real abre muchas oportunidades y es algo disruptivo para la publicidad”.

Desconocimiento y privacidad, principales retos

Taptap Networks es una pyme española tecnológica con cinco años de vida y vocación global. Actualmente son 53 empleados repartidos entre sus tres oficinas, situadas en Madrid, Nueva York y Bogotá. En 2014, la compañía facturó 10 millones de euros. La firma compró a finales del pasado año la empresa Grasner, espe-

cializada en tecnología *ibeacons*, usada en EE UU por grandes marcas como Macy's, Disney y Apple. En aquel momento, Álvaro del Castillo ya explicó que el comercio en tienda física representa aproximadamente el 95% del total del comercio mundial “y esto presenta grandes oportunidades para que los *ibeacons* sean

parte esencial en la cadena de valor publicitaria y de conocimiento del usuario”. Pero esta publicidad ligada al móvil y a los *beacons* tiene dos retos, en opinión de este emprendedor, el desconocimiento que existe sobre estas tecnologías y lo que pueden aportar, “de ahí que invirtamos mucho en educar al mercado”, y la pri-

vacidad, un concepto, que dice, ha cambiado en los últimos años. “La clave es que haya una regulación clara y mucha transparencia”. La compañía, que captó hace tres años 3 millones de euros de Nauta Capital, planea hacer otra ronda de financiación “seguramente mayor” para 2016. Con un objetivo claro, crecer inter-

nacionalmente. Su plan es abrir más oficinas en Latinoamérica, Asia y EE UU. “En este mercado se invierten unos 650 dólares per cápita mientras en España se invierten 50. Es una zanañoría que tenemos delante, y aunque en este mercado hay mucha competencia, es bueno estar porque hay negocio y te pones las pilas”.

El 88% del consum de continguts digitals a Espanya és il·legal

El sector cultural denuncia que perd 1.700 milions d'euros anuals per la pirateria

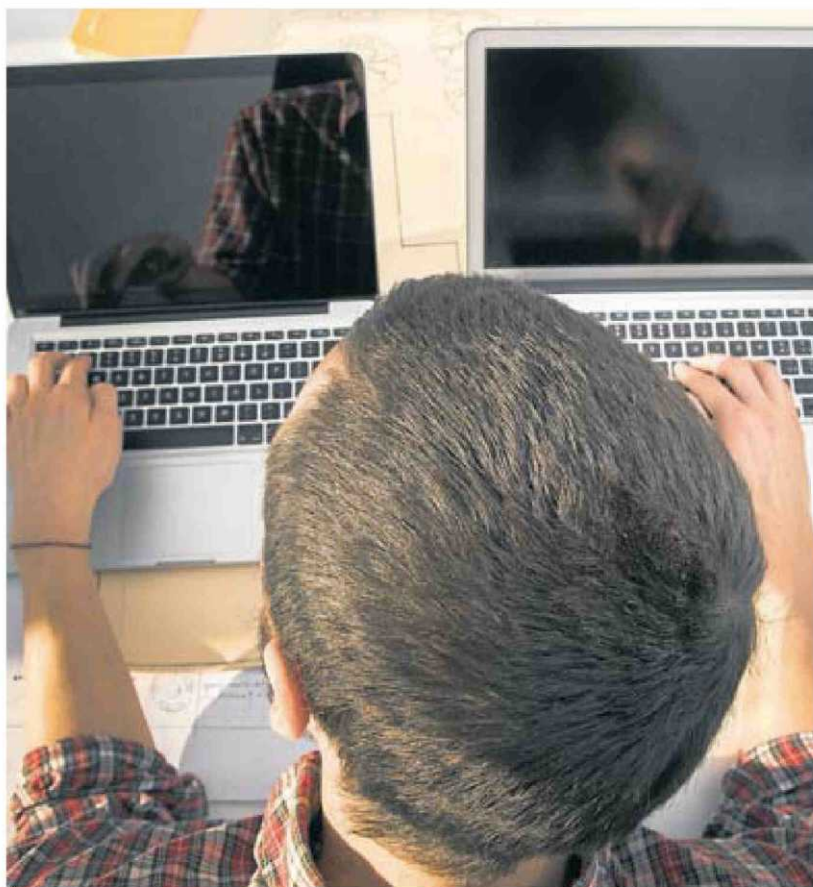
ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

De tots els continguts culturals que es van consumir a Espanya l'any passat, el 87,94% eren il·legals. En total, durant el 2014 es van descarregar 4.455 milions de continguts pirates, que tenien un valor global de 23.265 milions d'euros i que van provocar unes pèrdues de 1.700 milions al sector. Són dades de l'Observatori de la pirateria i hàbits de consum de continguts digitals 2014, que ahir va presentar la Coalició de Creadors i Indústries de Continguts, que agrupa associacions professionals del sector audiovisual, musical, editorial i dels videojocs. "Aquestes dades confirmen la urgent necessitat d'aplicar amb el màxim rigor la legislació recentment modificada", va advertir la directora de l'entitat, Carlota Navarrete, en referència a la nova llei de propietat intel·lectual, que va entrar en vigor l'1 de gener.

El sector més afectat per la pirateria és el de la música, amb 1.831 milions de descàrregues il·legals durant l'any passat, que acumulaven un valor total de 6.773 milions d'euros. De fet, segons l'informe, el nombre d'usuaris que consumeixen música online legalment no arriba al 10% del total, mentre que un 21% ho fan de manera pirata. De totes maneres, aquest és l'únic àmbit en què la pirateria s'ha reduït en relació als dos anys anteriors.

Les sèries ocupen el segon lloc en nombre de descàrregues il·lícites, amb més de mil milions de capítols. Si es pren com a referència el valor dels continguts piratejats, però, la segona plaça és per al cinema, que puja un 61% en un any, fins als 6.139 milions d'euros, corresponents a 877 milions de títols. Aquest sector, a més, és el que compta amb més usuaris pirates: un 36% dels internautes es van descarregar pel·lícules il·legalment durant l'any passat, per només un 9% que ho van fer respectant-ne els drets d'autor. L'estudi ha comptabilitzat també, per primera vegada, la pirateria en el món del futbol, i ha constatat que es van veure 139 milions de partits de manera il·legal a través d'internet, amb un valor total de 509 milions d'euros.

L'informe calcula l'impacte econòmic real de la pirateria sobre la in-

Gairebé el 90% dels continguts culturals descarregats a Espanya són pirates. GETTY IMAGES

dústria cultural, que s'ha estimat en 1.700 milions d'euros durant el 2014. Aquesta xifra, anomenada *lucre cessant*, surt de preguntar als enquestats quants dels continguts pirates que s'han descarregat haurien comprat –en suport físic o digital– si no existís l'opció de consumir-los il·legalment. Algunes veus critiquen, però, que això no té en compte que hi ha continguts als quals actualment no es pot accedir des d'Espanya de manera legal.

Un terç d'aquests 1.700 milions corresponen al cinema, que sense pirateria incrementaria el volum de negoci en 571 milions d'euros, és a dir, un 84% sobre la facturació real del 2014. Amb tot, és la música qui més hi guanyaria, ja que el valor del sector es multiplicaria per 3,5 i passaria de 171 a 581 milions d'euros. En general, el percentatge de continguts que se seguirien consumint si no hi hagués pirateria seria molt baix –els més alts són el 9,1% del cinema i el 9,3% de les sèries–, amb l'excepció del futbol: un 44,6% dels partits consumits il·legalment també s'haurien vist de manera legal.

Però amb la voluntat de guanyar-se la complicitat de l'administració, l'Observatori adverteix també de les pèrdues que la pirateria provoca a les arques de l'Estat, que xifra en 627,8 milions d'euros. Aquesta quantitat inclou l'IVA, però també les cotitzacions a la Seguretat Social i l'IRPF que es derivarien dels 29.360 llocs de treball directes que generaria el sector.

La pirateria per sectors

	Continguts piratejats	Valor de la pirateria	Lucre cessant	Valor del sector sense pirateria
Música	1.831 milions	6.773 milions €	410 milions €	+239%
Sèries	1.033 milions	1.755 milions €	166 milions €	+133%
Pel·lícules	877 milions	6.139 milions €	571 milions €	+84%
Llibres	335 milions	2.680 milions €	100 milions €	+12%
Videojocs	240 milions	5.409 milions €	226 milions €	+49%
Futbol	139 milions	509 milions €	227 milions €	+24%

Reclamen agilitar el tancament de webs

Carlota Navarrete va lamentar, durant la presentació de l'Observatori, que, de mitjana, hagin de passar 410 dies abans que s'iniciï l'expedient per clausurar webs que ofereixen continguts pirates, i va instar el govern espanyol a actuar per reduir aquest termini. Aquesta dada contrasta amb la que va oferir, ahir mateix, la directora general de Política i Indústries Culturals del ministeri de Cultura, Teresa Lizaranzu, que va parlar de 150 dies. Tot i així, Lizaranzu vol "més celeritat" en aquest procés i que l'espera es redueixi a 90 dies.

Datos alarmantes en España en 2014

¿Por qué se piratea?

No pago por un contenido si puedo acceder sin coste

61%

48%

Ya no emitirían la película y no había posibilidad de comprarla

51%

Ya pago mi conexión a Internet

Rapidez y facilidad de acceso

46%

39%

Piratería más por la subida del IVA

39%

No pago por un contenido que posiblemente luego no me guste

Por estar al día de lo que sale

31%

Acceso ilegal digital

Volumen en millones de contenidos

• Videjuegos

10% de incremento

2013 2014
196 240

millones de contenidos

4.455

millones de euros

23.265

Valor de los contenidos «pirateados» por sectores

¿Por qué se descargan el fútbol?

Fuente: Coalición de Creadores

Infografía JMH/LA RAZÓN

Las descargas, contra la televisión

Un estudio cuantifica el perjuicio que sufren dos contenidos «premium»: fútbol y series

Ulises Fuente - Madrid

La «piratería» sigue avanzando sin freno en España y ya hay datos sobre cómo está afectando a otros sectores más allá de la industria cultural tradicional: los dos contenidos televisivos más en auge en los últimos años, es decir, el fútbol y las series, han entrado por la puerta grande en la clasificación de más descargados por primera vez en el estudio elaborado por la Coalición de Creadores. El informe recoge un dato aproximado, obtenido a partir de encuestas, sobre el «pirateo» del fútbol: en España el año pasado se vieron más de 139 millones de partidos de forma ilícita, según sus

datos. En cuanto a la fotografía general de la evolución de las descargas en nuestro país, el informe señala que el 58 por ciento de los usuarios de internet lo hacen y que durante el pasado año accedieron así a 4.455 millones de contenidos. Según los cálculos de la asociación, el valor de lo «pirateado» asciende a 23.265 millones de euros, y supone unas pérdidas reales para el sector de 1.700 millones.

La «industria» del balón

Según el estudio, realizado por una consultora, 1,8 millones de hogares españoles acceden a partidos mediante webs de enlaces o descargas, es decir, casi uno de cada cinco hogares, un promedio más reducido que para el resto de contenidos. El perfil del usuario es el de un hombre de entre 18 y 34 años con experto conocimiento de internet. Preguntados por las razones, en el 72 por ciento de los casos se alude al «alto precio» de los sistemas legales; en un 68 por ciento, a que «los futbolistas ya ganan mucho dinero», y en un 46, a que hacerlo así «no perjudica a mi equipo». «El fútbol es uno de los contenidos que más se consumen y por eso exigimos que se nos defiendan como producto», declaraba ayer Ignacio Martínez, representante de la Liga de Fútbol Profesional, que se refirió a su deporte como «una industria» que aporta el 0,8 por ciento de PIB español. Según sus datos, la

venta conjunta de los derechos de retransmisión de la Liga podría ascender a un precio de 2.500 millones de euros en un escenario sin «piratería», tomando como referencia la reciente subasta de derechos de la Premier League inglesa.

La otra novedad del informe la constituyen las descargas de series, a pesar de que desde hace años se trata de un tipo de emisiones muy codiciadas por los usuarios. Más del 25 por ciento de los internautas las descarga, y en total suman 1.033 millones de capítulos durante 2014, lo que sitúa a este contenido en el segundo más apetecible para los «piratas» en cuanto al volumen de accesos. La música sigue en primer lugar, con 1.831 millones de descargas, y el cine sería el tercer contenido, con 877 millones. Asimismo, se bajaron 355 millones de libros y 240 millones de videojuegos. Para encontrar estos contenidos, el 99,4 por ciento de los internautas recurrió al método más sencillo: el buscador Google.

Las cifras, en todo caso, no han experimentado un cambio de tendencia con respecto a los anteriores informes presen-

EL 87,9 POR CIENTO DE LOS CONTENIDOS consumidos a través de internet en 2014 fue de forma ilegal, hasta un total de 4.455 millones de descargas

tados por esta asociación que representa a los productores de contenidos. Pusieron como ejemplos algunos datos «abrumadores», como los calificaron sus portavoces en rueda de prensa, tales como que el 87,94 por ciento de los contenidos consumidos en la red son ilegales (frente al 84 por ciento del año anterior) y que la mitad de los consumidores justifica la «piratería» con el pago a la conexión. Por estas razones, la directora de la Coalición, Carlota Navarrete, cargó contra las políticas del Ministerio de Cultura. «¿Por qué no se actúa desde la Administración usando las políticas que existen? No lo sé, pero creo que es porque no se toman esto como una prioridad. Políticamente, debe ser difícil de vender o impopular, pero no lo es más que la seguridad vial», dijo Navarrete, que lamentó que el Gobierno, a su juicio, «no actúe con responsabilidad, sino desde el cálculo electoral». «Nos hemos sentido injustamente tratados. No se le puede pedir más a los productores para tratar de atajar un problema que realmente no es de las industrias que lo padecen, sino del Gobierno y las fuerzas políticas, que tienen la obligación de hacer cumplir la ley».

Prou d'espitar els usuaris de Wikipedia

Ahir vam presentar una demanda contra l'Agència Nacional de Seguretat nord-americana (NSA, per les sigles en anglès) per protegir els drets dels 500 milions de persones que fan servir la Wikipedia cada mes. Hovam fer perquè un dels pilars fonamentals de la democràcia està en perill: l'intercanvi lliure de coneixement i d'idees.

La nostra demanda argumenta que la vigilància massiva de la NSA sobre el trànsit de dades a internet en territori nord-americà –el que s'anomena *upstream surveillance* (vigilància a contracorrent)– viola la Quarta Esmena, que protegeix el dret a la privacitat, a més de vulnerar la Primera Esmena, que protegeix la llibertat d'expressió i d'associació. També al·leguem que l'activitat d'aquesta agència sobrepassa els poders que li va concedir el Congrés l'any 2008 a través de la llei de vigilància de la intel·ligència estrangera.

La majoria de gent busca i llegeix articles de la Wikipedia de manera anònima, ja que no és necessari registrar-se per consultar les desenes de milions d'articles que hi ha escrits en centenars de llengües. Cada mes, almenys 75.000 voluntaris de tot el món dediquen el seu temps i la seva passió a escriure aquests articles i, així, aconseguen que la web segueixi funcionant i creixent.

Als nostres servidors, gestionats per la Fundació Wikimedia –una entitat sense ànim de lucre–, els voluntaris debaten sobre qualsevol dels temes tractats als articles, des dels fets de Tiananmen fins als drets dels homosexuals a Uganda. Molts d'aquests voluntaris prefereixen treballar en l'anònim, sobretot els que escriuen sobre temes polèmics o els que viuen en països amb governs repressius.

Aquests voluntaris haurien de poder treballar sense haver de preocupar-se per si el govern dels Estats Units controla el que llegeixen o escriuen. Malauradament, l'anònim no és real, ja que, mitjançant la vigilància a contracorrent, la NSA intercepta i detecta virtualment tot el trànsit internacional de dades de text que flueix fins a la principal connexió troncal d'Internet als Estats Units. Aquesta connexió troncal és la xarxa d'interseccions i cables de fibra òptica que connecten la Wikipedia amb la seva comunitat de lectors i editors arreu del món.

En conseqüència, cada vegada que algú a l'estranger consulta o edita una pàgina de la Wikipedia, és molt probable que la NSA controli la seva activitat a internet –incloent-hi quins continguts ha escrit o llegit, a més d'obtenir altra informació que pot relacionar aquesta persona amb la seva localització i la seva possible identi-

JIMMY WALES

COFUNDADOR DE WIKIPEDIA

LILA TRETIKOV

DIRECTORA EXECUTIVA DE LA FUNDACIÓ WIKIMEDIA

THE NEW YORK TIMES

tat. L'activitat a internet pot revelar informació personal privada molt sensible: la ideologia política d'una persona, les seves creences religioses, la seva orientació sexual o el seu estat de salut.

Malauradament, el fet que la NSA estigui controlant l'activitat dels usuaris de la Wikipedia no són imaginacions nostres. Un dels documents filtrats per l'extècnic i alertador de la CIA Edward Snowden situava la Wikipedia en-

Wikimedia i en els centenars de milions de persones que visiten les nostres webs: la vigilància generalitzada té un efecte dissuasiu. Reprimeix la llibertat d'expressió i l'intercanvi lliure de coneixement que la Wikimedia pretén fomentar.

L'any 2011, durant les revoltes als països àrabs, els usuaris de la Wikipedia van contribuir-hi creant articles que ajudaven a entendre què estava passant en realitat. Es va instaurar una sòlida col·laboració entre els serveis d'intel·ligència d'Egipte i els Estats Units que encara ara es manté: el director de la principal agència d'espionatge egípcia sota el règim del president Abdel Fattah al-Sissi es vantava l'any 2013 d'estar "en contacte permanent" amb la CIA.

Imagíneu-vos, avui dia, una usuària de la Wikipedia a Egipte que vulgui editar una pàgina sobre l'oposició al govern o debatre'n el contingut amb altres editors. Si aquesta usuària sap que la NSA està controlant constantment les seves aportacions a la Wikipedia, i que segurament aquesta informació arribarà a mans del govern egípcia, el més probable és que no estigui disposada a compartir els seus coneixements o a debatre sobre el tema, per por a les possibles represàlies.

Ara imagineu-vos que milers de col·laboradors potencials de la Wikipedia a altres països arriben a la mateixa conclusió. Tot plegat representa una pèrdua immensa per a tothom que utilitza la Wikipedia i internet –no només per a la resta d'editors, sinó per a centenars de milions de lectors que la consulten a tot el món.

Amb aquesta demanda, que hem presentat amb l'ajut de la Unió Americana per les Llibertats Civils, ens hem unit com a demandants en una coalició amb nombroses organitzacions dels drets humans i de la societat civil, a més d'associacions jurídiques, de mitjans de comunicació i d'informació. Per poder fer la seva feina, com nosaltres, tots ells necessiten disposar d'unes connexions a internet segures per tractar qüestions molt sensibles amb gent de fora dels Estats Units.

Per això demanem al tribunal que posi punt final a aquesta vigilància massiva del trànsit de dades a internet duta a terme per la NSA.

La privacitat és un dret essencial: fa possible la llibertat d'expressió i sosté la llibertat d'investigació i d'associació. Ens dona força per llegir, escriure i comunicar-nos amb confiança, sense por de ser perseguits. Quan la privacitat es protegeix, el coneixement pot prosperar.

TRADUCCIÓ:
ALBA FERNÁNDEZ CANDIAL

SAUL LOEB / AFP

Quan algú al món consulta o edita una pàgina de la Wikipedia, és molt probable que la NSA controli la seva activitat a internet

tre els objectius de vigilància del govern, al costat d'altres pàgines com CNN.com, Gmail i Facebook. En una diapositiva d'un altre document de PowerPoint classificat s'hi exposava que la vigilància d'aquestes pàgines web permetria als analistes de la NSA saber "gairebé qualsevol cosa del que fa un usuari mitjà a internet".

Resulta evident el perjudici que això pot tenir en la Fundació

agenda. 11 marzo

PSOE. Setenil, Ubrique, Los Barrios y Algeciras (Cádiz).
PP. El candidato visita una cooperativa en Los Palacios.
IU. Maíllo se reúne con miembros de economía social.
Ciudadanos. Linares (Jaén).

LA IMAGEN

Risas del PP en un mercado de Huelva

El candidato a la presidencia de la Junta de Andalucía por el Partido Popular, Juan Manuel Moreno, acudió ayer a visitar el Mercado de El Carmen de Huelva acompañado por la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría. Los políticos del PP rieron mucho en respuesta a una broma lanzada por el pescadero, que dijo a los periodistas que no le importaba salir en las cámaras.

Moreno pasea por un mercado de Huelva con Santamaría. / A. RUESGA

FORMACIONES EMERGENTES La campaña en los medios estatales y autonómicos

La Junta Electoral obliga a la televisión pública a informar de los nuevos partidos

El organismo decide adaptar la cobertura al cambio del mapa político

LUIS BARBERO
Sevilla

Los profundos cambios que experimenta el sistema de partidos español van a alcanzar también a las televisiones públicas. Y, como siempre en este peculiarísimo año político, la plataforma de ensayo es Andalucía. Pero las consecuencias se van a extender a toda España. Las cadenas públicas van a tener que abrir de par en par sus puertas a formaciones emergentes como Podemos o Ciudadanos en sus planes de cobertura electoral (informaciones, debates y entrevistas) aunque su presencia institucional sea, en la actualidad, insignificante o nula.

La ventana se abrió en 2012, en las elecciones andaluzas que cerraron el anterior ciclo electoral. En una nueva doctrina, la Junta Electoral Central obligó a Canal Sur a incluir en su cobertura a UPyD, el partido de Rosa Díez, pese a que no tenía representación en la Cámara andaluza. Atendiendo al principio de pluralismo político, la Junta Electoral subrayó que UPyD había obtenido más de 200.000 votos en las elecciones generales de 2011 y creó la figura del "grupo político significativo" para obligar a Canal Sur a informar de este partido.

Pero ha sido ahora, en 2015, cuando la ventana se ha convertido en un portalón. La Junta Electoral Central, que es el órgano que vela por la transparencia y el buen funcionamiento de los procesos electorales, ha obligado a TVE a incluir en su cobertura informativa a Podemos y UPyD. La Junta Electoral sostiene que el partido de Pablo Iglesias y el de Rosa Díez pueden ser considerados "grupos políticos significativos". Recuerda, en este sentido, que en las elecciones europeas del año pasado Podemos obtuvo el 7,11% de los votos en Andalucía, mientras que UPyD logró el 7,13%. "En consecuencia, resulta razonable que estas formaciones puedan tener una cobertura electoral en los medios públicos mayor que el de formaciones que se presentan por primera vez a las

Susana Díaz hace carantoñas a un bebé en La Algaba (Sevilla) en su campaña electoral. / BERNARDO PÉREZ

Las resoluciones establecen la figura del "grupo político significativo"

TVE cambia sus planes para incluir a Podemos y a UPyD

elecciones o que no han acreditado esa representatividad", reza la resolución.

Ciudadanos se va a quedar fuera de la cobertura del ente estatal en estas elecciones regionales por una cuestión formal. El

partido de Albert Rivera recurrió fuera de plazo los planes de cobertura en Canal Sur y en TVE.

TVE podía presentar un recurso ante la sala de lo contencioso-administrativo del Tribunal Supremo contra esta resolución de la Junta Electoral, pero fuentes del ente público rechazan esta posibilidad. De hecho, TVE está cambiando su plan de cobertura para incluir a estas dos formaciones.

El concepto de "grupo político significativo" no está contemplado en la legislación electoral y su consolidación como doctrina es muy reciente. El objetivo, según fuentes de la Junta Electoral, es responder a la realidad, al nuevo pluralismo político y social. La doctrina que empezó a aplicar en 2012 la Junta Electro-

ral Central va a beneficiar a los nuevos partidos, fundamentalmente a Podemos y Ciudadanos, ante las distintas citas con las urnas que hay en 2015. Y afectará tanto a TVE como a los distintos canales autonómicos. La referencia que ha utilizado la Junta Electoral para incluir a Podemos en la cobertura andaluza fueron sus resultados en las elecciones europeas de 2014.

Atendiendo a los nuevos criterios, Canal Sur programó anoche un debate a siete: participaron representantes de PP, PSOE, Izquierda Unida, Podemos, Ciudadanos, UPyD y Partido Andalucista. Los cuatro últimos partidos carecían de representación en el anterior Parlamento autónomo. Ciudadanos estuvo porque así lo decidió el ente.

Detrás, desde la izquierda, Sofia Bengana (*Le Figaro*), Pietro Supino (*Tages-Anzeiger* y *Tribune de Genève*), Bernard Marchant (*Le Soir*), Juan Luis Cebrián (*EL PAÍS*) y Marius Schneider (*Die Welt*). Delante, Pier Paolo Cervi (*La Repubblica*) y Javier Moreno (*EL PAÍS*). / PIERRE-YVES THIENPONT (LE SOIR)

Javier Moreno, exdirector de EL PAÍS, al frente del proyecto

B. D. C. / L. A., Bruselas

Javier Moreno Barber (París, 1963), director de EL PAÍS entre mayo de 2006 y febrero de 2014, será el encargado de coordinar y dirigir la alianza de periódicos. Moreno, con más de 20 años de experiencia en el periodismo, recalca que el proyecto tiene "tres pilares fundamentales": la unión entre unos medios con unos valores similares, europeos; crear un espacio para compartir contenidos y la pata más novedosa: la ambición por crear, desarrollar y compartir conocimientos tecnológicos y digitales entre los socios de la alianza. "Sin entusiasmo no llegaremos a ningún lado", recalca Moreno. Solo así es "como se consiguen las grandes cosas".

Nace LENA, una unión de diarios europeos que fomenta la calidad

Siete rotativos, entre ellos EL PAÍS, son los medios fundadores de la alianza

B. D. C. / L. A.
Bruselas

Siete grandes diarios europeos unen sus fuerzas para fomentar el periodismo de calidad. La Alianza de Periódicos Líderes en Europa (LENA, por sus siglas en inglés) se constituyó ayer en Bruselas con el objetivo de compartir contenidos e innovación en un entorno de transformación en la industria periodística. Integran esta alianza *Die Welt* (Alemania), *La Repubblica* (Italia), *Le Figaro* (Francia), *Le Soir* (Bélgica), *Tages-Anzeiger*, de la Suiza de habla alemana, y *Tribune de Genève*, de la francófona, y EL PAÍS de España, cuyo director entre 2006 y 2014, Javier Moreno, ha sido designado para dirigir el proyecto.

Se trata de fomentar "más la

calidad que la cantidad" del producto periodístico, señaló el belga Bernard Marchant, consejero delegado de Rossel, editor de *Le Soir*, durante la presentación del proyecto en una de las salas de ese mismo diario. La iniciativa pretende consolidar una opinión pública europea a través de los contenidos que los siete miembros de LENA compartirán y desarrollarán de una manera conjunta.

Todos los medios fundadores "comparten una serie de valores comunes relacionados con la importancia del periodismo de calidad a la hora de estructurar sociedades abiertas y democráticas, con un mensaje de progreso económico y justicia social", según un comunicado hecho público por LENA.

La alianza, uno de cuyos prin-

cipales promotores es Pietro Supino, editor de *Tages-Anzeiger* y *Tribune de Genève*, podrá acoger a más medios europeos en el futuro. También pondrá en marcha proyectos digitales conjun-

"Nos preocupa el futuro de los periódicos", destaca Juan Luis Cebrián

tos y fomentará el intercambio de periodistas y otros empleados, lo que les permitirá ampliar su experiencia y conocimientos.

"El proyecto surgió hace un año e inmediatamente nos sentimos entusiasmados con la idea", destacó Supino. "Todos nos da-

mos cuenta de que el gran valor del proyecto es impulsar nuestra oferta con tecnología como una oportunidad para hacerlo mejor, abarcando nuevos horizontes", añadió. "Para mí es como un bebé, pero, a diferencia de un bebé, que acaba siendo responsable de su destino, en este caso nosotros seguiremos siendo los responsables del proyecto", remató Supino.

Otro pilar importante del proyecto pasa por avanzar en el ámbito tecnológico y digital, de manera que se compartan innovaciones ya ensayadas por alguno de los diarios y que puedan resultar atractivas para el resto, según destacó Javier Moreno. También se explorarán nuevas técnicas digitales para "mantener a sus miembros en la vanguardia tecnológica, comercial y

editorial", según el comunicado conjunto.

Para ello, cada periódico suministrará artículos escogidos a una plataforma conjunta de la que los miembros de la alianza podrán seleccionar los que más puedan interesar a sus lectores. Los diarios aprovecharán su potencial para encargar entrevistas, reportajes y artículos de opinión —a expertos, académicos y personalidades de prestigio en diferentes disciplinas— para la publicación simultánea en todos los medios integrados en LENA.

Esta iniciativa representa una respuesta unitaria a los desafíos que afronta la industria periodística, muy similares en los países de cada uno de estos siete medios de referencia. "Estamos preocupados por el futuro de los periódicos", expuso Juan Luis Cebrián, presidente de PRISA y de EL PAÍS. Cebrián aludió al enorme crecimiento de las audiencias periodísticas por Internet y al reto tecnológico y también económico que eso plantea a los medios. Al acto acudieron responsables de todos los diarios involucrados en el proyecto, entre ellos el director de EL PAÍS, Antonio Caño.

LÜ HOUMIN | Sus instantáneas convirtieron al 'timonel' de la Revolución China en un icono mundial: suya es la foto de Mao jugando al ping-pong y también la del líder comunista sentado fumando un puro en las montañas de Lushan. Representa para la historia de su país lo que Korda para la de Cuba

El fotógrafo de cámara de Mao

JAVIER ESPINOSA PEKÍN
CORRESPONSAL

Suya era aquella instantánea icónica que mostraba a Mao Zedong jugando ping-pong. O esa otra de 1961 en la que el líder de la revolución china aparecía sentado sobre una silla en una de las cúspides de las montañas de Lushan, fumándose un puro. Una foto tan popular en China que muchos turistas todavía acuden a ese mismo lugar para retratarse emulando esa postura.

Otra de las inusuales fotografías de Houmin muestra a Mao afligido, abrazándose a una artista local, tras conocer en 1953 que su hijo Mao Anying, de 28 años de edad, había muerto en la guerra de Corea.

Pero entre las decenas y decenas de fotos que sacó al dirigente chino, Lü Houmin aseguraba que su preferida era una en la que Mao aparecía sentado en un banco en las mismas montañas de Lushan en ese verano de 1961.

El foto-reportero recordó que, en aquel instante, China enfrentaba una «enorme hostilidad internacional» y las consecuencias de una devastadora hambruna.

Siempre aferrado a lo políticamente correcto, Houmin no explicó que esa tragedia —donde mu-

EL MUNDO

rieron millones de personas— fue en gran parte producto del polémico Gran Salto Adelante que promovió Mao.

«No hablé y se quedó con la mano derecha en el pecho durante casi media hora antes de sentarse. Mirando en la distancia, ceñido. Su silueta quedó retratada contra un fondo maravilloso: cielo azul, nubes blancas y las montañas rodeadas por la niebla», relató hace años en una entrevista.

En una nación donde la historia oficial se aferra a los iconos gráficos y los eslóganes, la figura de Lü Houmin podría ser equiparable a la de Alberto Korda en la insurrección que triunfó en Cuba.

Como Korda, Houmin fue designado fotógrafo de la cúpula del Partido Comunista chino en 1950, con tan sólo 21 años. Un singular destino para quien ni siquiera comenzó su carrera como fotógrafo. Se desempeñaba como

maestro de enseñanza primaria. Houmin reconoció en una conversación con la publicación *Shanghai Daily* que en su primer encuentro con Zedong no podía ocultar «su emoción y alegría. Era un gran honor para un joven en aquellos momentos. Fue la era dorada de mi vida».

Durante todos esos años, y hasta 1964, Lü Houmin tuvo acceso a los escenarios más reservados de la dirigencia comunista retratando no sólo a Mao —de quien ejerció como fotógrafo personal durante más de una década— sino a todos sus lugartenientes, empezando por su número dos, Zhou Enlai.

Sus fotografías pretendían recoger no sólo los actos oficiales sino los momentos más íntimos de esos políticos. Retratos en blanco y negro donde Mao Zedong aparece rodeado de jóvenes bailarinas, golpeando sacos de tierra para emular a los soldados, con su familia en la playa de Beidaihe —el reducto vacacional de la élite comunista— o inaugurando las obras del Embalse de las Trece Tumbas Ming, uno de los proyectos más controvertidos de su era.

Su cercanía con el llamado *timonel* de la Revolución China no impidió que él mismo sufriera las exacciones que apadrinó el líder y tuviera que someterse a un período de *reeducación* en la provincia de Jiangsu, junto a su familia, en medio de la vorágine que suscitó la denominada Revolución Cultural (1966/77).

Allí pasó siete años y sólo consiguió regresar a Pekín después

de escribir sendas misivas al propio Mao Zedong.

Cuando rememoraba su experiencia durante aquellos años, Houmin se mantenía dentro de la dialéctica más edulcorada. Como sus fotos. «Para decir la verdad, no me sentía torturado porque amaba la paz y la armonía de la campaña donde puedes estar muy cerca de la naturaleza», dijo.

Según el fotógrafo, Mao Zedong nunca le censuró una ins-

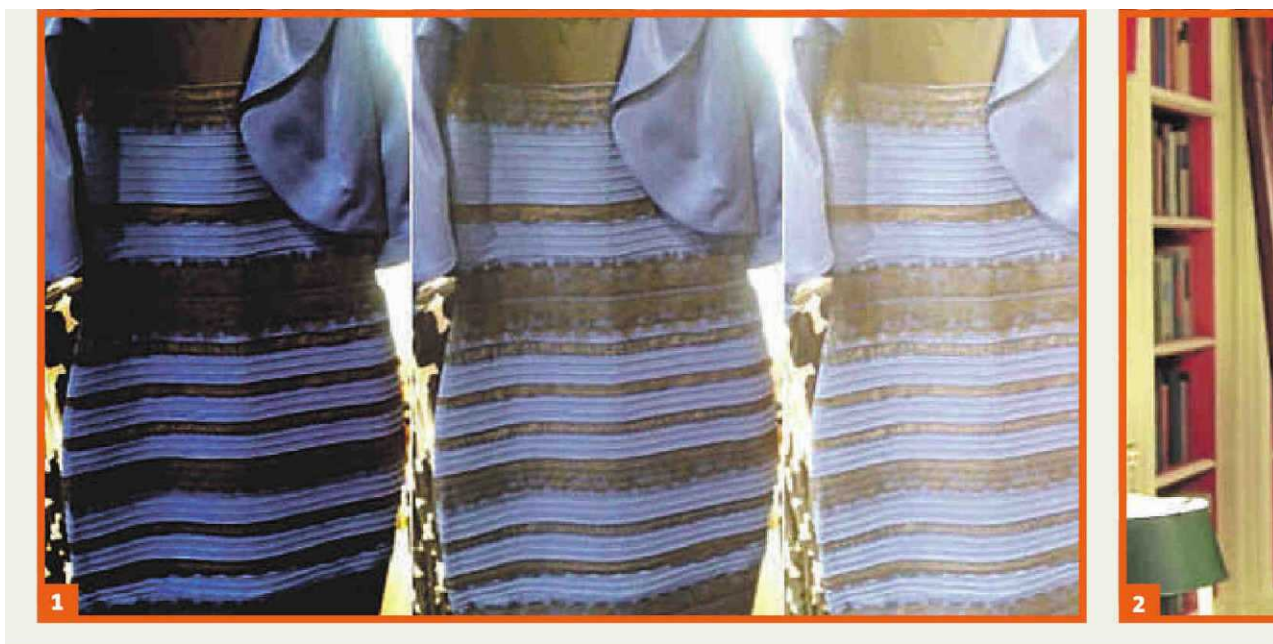

LÜ HOUMIN

tantánea. «Nunca posaba o me ordenaba sacar fotos. Me dejaba trabajar con total libertad», refirió Houmin.

Sus retratos le permitieron ganar numerosos galardones en China y ser objeto de recurrentes exposiciones.

Lü Houmin, fotógrafo, nació el 9 de septiembre de 1929 en la provincia de Heilongjiang y murió en Pekín el 9 de marzo de 2015.

Els experts subratllen els aspectes positius d'un fenomen que inunda internet però avisen del risc

Quan la notícia es torna viral

SALVADOR ENGUIX

Un jove agredeix una dona a Barcelona. Un amic el grava i el penja a internet. *La Vanguardia* captura les imatges i el fet es viralitza en benefici de la víctima, i de la dignitat humana; és identificat i detingut. És un cas positiu, gairebé excepcional. En el costat contrari, abunden vídeos i imatges desagradables, sensacionalistes, efectistes, còmiques o satíriques, en alguns casos casuals (com el del caloret de Rita Barberà), en altres provocats, i que a vegades pretenen passar per informació, per gènere periodístic. Buzzfeed és la referència. I tot es difon a internet, canal on la viralitat adquireix la categoria de fenomen mundial, perquè no hi ha fronteres en una realitat que té els experts en suspens.

La viralitat és una realitat posi-

tiva o negativa? Elvira García Torres, professora d'Innovació Periodística del CEU Cardenal Herrera, adverteix que "aplicar tècniques de viralitat a les notícies o seleccionar continguts només amb l'afany d'obtenir un impacte massiu suposa renunciar als principis periodístics bàsics". Però reconeix que "revela de vegades l'interès de la societat per temes que no són percebuts pels mitjans de comunicació". I conclou que les pautes de consum i formats informatius estan canviant. "Algunes persones s'informen per *memes*; la forma en què aquestes pautes i formats poden integrar-se al periodisme és difícil de determinar ara".

La viralitat ha obert un debat profund al món del periodisme. D'una banda, aconseguir que una informació es "viralitzi" suposa que aquesta notícia, en format

text, foto o audiovisual –o tot alhora–, sigui consumida per milers o milions de ciutadans. És a dir, hi ha un gran tràfic d'interès sobre el fet viralitzat. El problema és que, en ocasions, per viralitzar es recorre a una exposició dels continguts més propi del sensacionalisme de televisió perquèria que del rigor i qualitat del missatge periodístic.

El professor de Comunicació Juan Luis Rojas, de la Universitat de Sevilla, alerta que es tracta de continguts i mitjans que "efectivament prioritzen els clics apel·lant a les emocions del lector i que releguen el periodisme a un segon lloc". No obstant això, afegeix que la seva irrupció "està servint per mostrar als mitjans tradicionals interessants pistes sobre com adaptar les seves velles estructures al web i xarxes socials". I subratlla que la viralitat

1. EL VESTIT
 La foto d'un vestit de color indefinit penjada a Tumblr va fer sensació

2. EL PRESIDENT
 El vídeo penjat a BuzzFeed amb Obama assajant selfies va ser un fenomen viral

3. L'AGRESSOR
 La viralitat va ajudar a identificar i detenir l'agressor d'una dona a Barcelona

4. EL CALORET
 Milions de persones han vist la greu ficada de pota de Rita Barberá

“és la difusió exponencial de continguts, que poden ser informatius o no, però que en cap cas no poden considerar-se periodístics si els criteris de selecció i jerarquitització dels temes es mouen per paràmetres de màrqueting”.

La realitat és que la viralitat està marcant pautes de conducta en la difusió de continguts a internet.

Fins i tot mitjans del prestigi de *The Guardian*, *Le Monde* o *The New York Times* accepten una realitat: és inevitable compartir continguts *soft* amb continguts *hard*, perquè tots dos formen part de l'univers de la informació.

Marga Cabrera, professora de Comunicació Audiovisual de la Universitat Politècnica de València, apunta a l'evidència que “tot pot ser informació, amb més o menys valor afegit, però el fet que alguna cosa es torni viral ens indica què està interessant al públic en aquell moment”.

El pitjor és quan es pretén confondre el lector oferint-li continguts que falsegen la realitat

Segons aquests experts, els mitjans de comunicació que aposten pel bon periodisme han de diferenciar amb claredat el que és veritat del que és mentida, informar el lector que alguna cosa, per molt espectacular que sigui, potser no és certa; i aprofitar la viralitat, com en el cas de l'agressor de Barcelona, per fer bon periodisme i un servei als lectors.

Cabrera apunta com a exemples campanyes virals que, assenyala, han ajudat a difondre bones idees a tot arreu, com les de “Je suis Charlie” o #bringbackourgirls. I, com manifesta la investigadora Elvira García Torres, “ja estem detectant que mitjans que aposten per la viralitat com BuzzFeed comencen a buscar el periodisme de qualitat en els seus continguts per no perdre la credibilitat davant el públic”.

Mentrestant, milions de ciutadans de tot el món busquen cada dia a les xarxes socials aquest contingut informatiu que els sorprengui; tenen moltes ganes de contagiar-se.●

VIDAS EJEMPLARES

LUIS
VENTOSOYO GRABO, TÚ GRABAS,
ÉL GRABASin mayor escándalo se asume
que se arrolle la privacidad de
los ciudadanos

QUE dos comisarios de Policía se reúnan en un bar para parlotear con el presidente de una Comunidad sobre una supuesta investigación sobre él suena raro, y más siendo el de una plaza tan relevante como Madrid.

Pero que esa conversación (en principio privada, pues si fuese oficial tendría que celebrarse en un despacho o en una comisaría) acabe publicada con pelos y señales en la prensa es directamente bananero. Un enredo más propio de alguna satrapía represiva que del estado de derecho de un país puntero del primer mundo, España.

Si se publicó la charla del bar se debe o bien a que alguien la grabó, o a la capacidad omnisciente de nuestro legendario periodismo de investigación. En este país hemos visto exclusivas dignas de la vidiente Adelina. Aquí se editan libros con vitola de calidad periodística en los que los autores transcriben sin cortarse citas literales del pensamiento ajeno (como deleite cómico, recomendando uno sobre el juez Garzón de una veterana periodista). Pero ni los investigadores más entregados a las fantasías animadas osarían a inventarse la charla del bar, luego les han pasado la grabación. ¿Quién la hizo? Pudo ser el camarero, al que le habría picado la curiosidad y dejó un servilletero-grabadora cuando servía los cortados. O el presidente, pero no parece que ande en tales trapazas, y además no le favorecía. O los policías,

que son quienes quedan si el camarero es inocente.

El mismo día que se aireaba la charla del bar, otro diario publicaba transcripciones literales de una conversación entre Aguirre y Cospedal. ¿Cómo se logra algo así? ¿Cómo se accede a la literalidad de lo que hablan en privado dos personas? Cada vez que salta un caso de corrupción, sea relevante o una menudencia, afloran grabaciones de los implicados. La sensación que queda es que el Gran Hermano de Orwell ya opera a pleno rendimiento, hurgando en nuestra intimidad, arrollando nuestros derechos con barridos indiscriminados de conversaciones telefónicas, correos y mensajes. Uno de los policías del bar advirtió a González que ojo con el móvil, que ya se sabe, en esta España democrática del siglo XXI todo se graba. ¿Con qué permiso? ¿Con qué objeto? ¿Con qué derecho? No es irrelevante. La privacidad es uno de los derechos humanos. Se trata de un pilar de las sociedades libres, construidas con un esfuerzo titánico durante tres siglos.

El nuevo ministro de Justicia, que está logrando una buena entrada simplemente enmendando las chapucillas de su predecesor Gallardón y de su colega de Interior, ha tenido el buen juicio de parar un proyecto para permitir grabaciones a sospechosos sin permiso judicial. Cierto que Interior alegaba que solo se utilizarían ante amenazas y delitos graves, pero lo cierto es que se podía abrir la puerta a la barra libre, y más en un país donde es de temer que ya existe.

En estos asuntos, que no ocupan ni preocupan al tertulianismo, está en juego la calidad de nuestra democracia, que debe ser mucho más pulcra y exigente. Si se apuesta por la regeneración de la vida pública cabe al menos debatir si supone un acierto volver a quien mantuvo a Granados siete años en su gobierno, incluida la cartera de Justicia e Interior, todo un sarcasmo en un tipo que cobraba comisiones de 900.000 euros por abrir colegios, según ha revelado ABC. Cabe preguntarse, como bien señalaba Gistau en estas páginas, por el papel de Interior en la utilización política de borradores de la UDEF; o qué autoridad moral posee la presidenta andaluza con el fardo de los ERE a cuestas. Luz, limpieza... o seguir dando munición al tele-demagogia de Podemos y su regresiva utopía.

La Coalició de Creadors detecta una baixada del nombre de pirates

Els indicadors apunten un canvi de tendència en les descàrregues il·legals

PEDRO VALLÍN
Madrid

Les dades són discutibles i, en algun cas, contradictòries, però el mercat cultural digital comença a manifestar símptomes d'un canvi de tendència. L'Observatori Antipirateria de la Coalició de Creadors presentava ahir el seu informe anual, en el qual les xifres principals tenien el mateix aspecte aterridor que de costum: el 60% de l'accés a continguts es dirigeixen a continguts il·legals. El lucre cessant calculat és de 1.700 milions d'euros. S'han deixat de crear 29.360 llocs de treball i les arques públiques han perdut –entre Seguretat Social, IRPF i IVA– 628 milions d'euros.

Tot i això, el mateix informe constata que el percentatge d'enquestats que accedeixen a música, cinema i llibres de forma il·legal ha baixat en un any de forma significativa: en música, 6 punts; en cinema, 7, i en llibres, 4 punts. A canvi, explica Carlota Navarrete, directora de la Coalició de Creadors, la quantitat de material piratejat s'ha incrementat, la qual cosa explica que l'estimació de pèrdues augmenti encara que la popularitat de la pràctica disminueixi.

El secretari d'Estat de Telecomunicacions, Víctor Calvo-Sotelo, posava en quarantena les dades aportades per la Coalició de Creadors: "Tots saben com de difícil que és calcular els nivells de pirateria (...) no hi ha mètriques fiables per dir que aquest percentatge és del 60% i no del 40% o del 30%", assenyalava en declaracions recollides per l'agència Efe. I afegia: "Hi ha altres dades que són més fàcils de contrastar i sí que són una bona notícia

Admeten que han piratejat...

MÚSICA

2013	2014
27%	21%

CINEMA

2013	2014
43%	36%

VIDEOJOCOS

2013	2014
9%	10%

LLIBRES

2013	2014
15%	11%

FUTBOL

2013	2014
-	10%

SÈRIES

2013	2014
-	26%

Evolució del tràfic en línia

Del top 250 de pàgines amb més tràfic:

- El 2012, dedicades a descàrregues n'hi havia **30**
- El 2015, dedicades a descàrregues n'hi ha **16**

D'elles, la més visitada:

- El 2012, dins del **top 15**
- El 2015, fora del **top 50**

Contradiccions. Les dades apunten a un canvi d'hàbits de l'internaute, però el total de descàrregues estimades continua creixent.

(...): l'oferta de continguts de pagament a Espanya s'ha incrementat significativament i hi ha hagut, no només més oferta, sinó molts més consumidors espanyols apuntant-se ara a modalitats de pagament per continguts".

En idèntic sentit sembla que vagin algunes dades que fa servir la directora de la Comissió de Propietat Intel·lectual, Teresa Lizaranzu, que també són dades efectives, no estimacions: "Davant la dificultat per rastrejar l'evolució de la pirateria, des del Govern fem seguiment del tràfic web". L'indicador de la companyia Alexa Internet –filial d'Amazon– és un software que registra les visites de les pàgines i elabora un rànquing automàtic accessible a través del seu web. Quan va entrar en funcionament la comissió de Propietat Intel·lectual (el 2012), una trentena de pàgines de descàrregues estaven al top 250; la més visitada, dins del top 20. Avui, el nombre de pàgines de descàrregues en aquest top és la meitat, i d'elles, la que més tràfic registra està per darrere del lloc 50. No obstant això, Lizaranzu demana cautela, ja que després del cessament de webs com Series.ly, SeriesPe-

GETTY IMAGES

La lliga de futbol s'afegeix als creadors

■ La novetat del present baròmetre presentat per la Coalició de Creadors és que per primera vegada inclou dades del consum il·legal de futbol de pagament. El director de Projectes Estratègics de l'LFP, Ignacio Martínez, va assenyalar que el futbol "s'està jugant la vida" amb la pirateria. L'informe preparat per l'Observatori Antipirateria xifra en 509 milions d'euros el frau causat per internet als clubs. Les xifres que aporta l'estudi de la Coalició de Creadors fan vertigen: diuen que el 2014 a Espanya es van piratejar 139 milions de partits. Són tres per cada espanyol.

pito o Sèries Yonkies, que movien molt tràfic de descàrregues, "l'oferta s'ha disgregat, la qual cosa fa més difícil que les infractores apareguin al top 250".

Aquestes aparents contradiccions no són tan rares si les relacionem amb altres indicadors econòmics que semblen assenyalar un canvi de rasant en el problema de la pirateria. El mercat més madur en aquesta brutal reconversió industrial causada per internet, el de la música, va experimentar el 2014 un crei-

xement del 21% després de dotze anys decreixent. La dada es refereix al negoci a Espanya de música gravada, és a dir, vendes de discos i consum de serveis legals en línia (iTunes, Spotify...), que són els que estan tirant de la facturació de les discogràfiques. La bona notícia és que la música va ser la primera víctima, fa 15 anys, de l'anomenada pirateria digital i per tant el que passa al sector pot llegir-se com un auguri difús per als altres. Que creuen els dits.●

EL MUNDO estará siempre al servicio de la verdad y de sus lectores

EL MUNDO no ha servido jamás a otro interés que al de sus lectores ni tiene otro compromiso que no sea con la verdad. Así ha sido desde su fundación hace más de 25 años y así seguirá siendo. Los periodistas de esta casa no entienden el ejercicio de esta profesión si no incluye su función social principal de fiscalización del ejercicio del poder, sea quien sea su titular, sea cual sea la consecuencia de sus informaciones. Y si tienen que descender a lo que llaman las cloacas del Estado, suponiendo que ahí sea donde habiten las fuentes que esconden la suciedad política, lo harán una y otra vez, que nadie lo dude, con el carné de prensa en la mano, sin otra prioridad que la veracidad y la relevancia pública, sin apartarse ni un milímetro de la honradez y de la exigencia deontológica, pero también sin sucumbir a hipócritas maximalismos éticos que sólo esconden la pretensión de que el activo perro guardián se comporte como un dócil caniche. Los cínicos no valen para este oficio porque la libertad de información pertenece a todos los ciudadanos.

No, no fue ningún periodista de este diario quien concertó una intriga con dos policías de trayectoria

bien conocida en una cafetería del centro de Madrid para llegar al acuerdo de ocultar los trapos sucios del presidente de la Comunidad. No, lo que hizo este periódico fue contar la verdad, acreditar que contrastó sus informaciones y demostrar que Ignacio González mintió. La debilidad del argumento del chantaje caía por su propio peso. Ésa es nuestra obligación. Tan diáfana emergía la sospecha de corrupción que al PP no le quedó otra salida que reconocerlo al dejarlo caer.

Hay quienes en estos días pierden el tiempo esforzándose en que la opinión pública mire al dedo y no a la luna. Olvidan cómo se escribieron las grandes historias del periodismo. De una cloaca salió Mark Felt para ser la Garganta Profunda que forzó la dimisión de Richard Nixon por el *Watergate*. Que José Amedo fuese un criminal y un delincuente no le impidió tirar de la manta del terrorismo de Estado. Un caradura como Luis Roldán tampoco mentía cuando reveló los fondos reservados. Luis Bárcenas guardaba 22 millones en Suiza, pero el juez le cree cuando describe la financiación ilegal. Donde esté la verdad, ahí habrá un periodista de EL MUNDO. Con el carné de prensa.

La revista 'Granta' reaparece en español

V. NÚÑEZ JAIME, Madrid

Para la nueva época de la revista *Granta* en español, los editores Valerie Miles y Aurelio Major se han propuesto tender un puente entre tiempos, lugares y personas. El último número que se encuentra en las librerías lleva su portada ilustrada con un lienzo de Miquel Barceló y un titular que pretende englobar la esencia de la publicación: *Rebaño+1*. "Este uno es el artista, la persona insobornable que observa al rebaño y le cuenta la realidad que percibe", explica Miles.

Para reunir parte del contenido de esta edición de más de 200 páginas —"en formato de libro para ser fácilmente coleccionable"—, Miles se zambulló en el archivo de *Granta* (nombre medieval del río Cam, que cruza la ciudad inglesa de Cambridge y denomina dos actuales afluentes de su cauce) y encontró un artículo de 1897 acerca del acceso de las mujeres a la Universidad de Cambridge. "Ya tenemos encima a las arpías, y esta vez llegan con gran

Portada de la revista *Granta*.

fuerza", dice en su primera frase. También halló una carta de la escritora Eudora Welty (1909-2001) fechada en 1933 con la que le pedía una oportunidad a los editores de *The New Yorker*.

De mujeres hablan también otros importantes autores en esta *Granta* española que ahora tiene como cómplice editorial a Galaxia Gutenberg. Hay un bosquejo ("breve y contundente") de Harold Pinter titulado *Chicas* y un par de relatos firmados por Herta Müller, Premio Nobel de Literatura en 2009, y Taiye Selasi, discípula de Toni Morrison, entrelazados por la palabra "tío", acerca del control del cuerpo y la identidad de las mujeres. Y escritores como Enrique Vila-Matas y Antonio Muñoz Molina abren su taller literario. "Este número tiene la idea de la totalidad. El lector cuidadoso encontrará relación entre textos", cuenta con satisfacción la editora.

SANT ANDREU

Història de la fotografia a Can Fabra

Una col·lecció de fotografies antigues, sota el títol *Viatge per la història de la fotografia a Sant Andreu*, ocupa la sala d'exposicions del Centre Cultural Can Fabra (Segre, 24). L'exposició repassa el treball dels primers fotògrafs professionals del barri de Sant Andreu de Palomar i la trajectòria de l'Agrupació fotogràfica Saint-Victor, la primera entitat dedicada a la fotografia de Catalunya. L'exposició estarà oberta fins al 29 de març.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
11/03/15	L'exposició d'acudits de Manel Fontdevila s'exposa a Barcelona / ManresaInfo.cat	39	1
11/03/15	L'exposició de Manel Fontdevila viatjarà l'abril a Barcelona / Regio7	40	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

L'exposició d'acudits de Manel Fontdevila s'exposa a Barcelona

Miércoles, 11 de marzo de 2015

El recull d'acudits 'El llapis més esmolat', que es pot visitar a Manresa fins el 31 de març, s'exposarà a Barcelona l'abril. La demarcació Catalunya Central, organitzadors de la mostra, preveu continuar promovent activitats que posin en valor la feina dels professionals de la comunicació. Fins el 31 de març es pot visitar a la seu de la Demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes l'exposició 'El Llapís més esmolat. El procés creatiu de Manel Fontdevila, l'acuditaire irreverent'. S'hi mostra el dibuix original, fet a mà, alguns esborranys, i la vinyeta definitiva de vint-i-cinc acudits publicats a el diario.es, bona part dels quals han estat recopilats en el llibre 'En el lado bueno de la valla', (Roca Editorial, 2014). L'autor va triar, principalment, les vinyetes que retraten el conflicte Catalunya-Espanya. També hi va incloure l'acudit dedicat a Charlie Hebdo. L'exposició ha estat una iniciativa de la Demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes i serà a Manresa fins el 31 de març. Es pot visitar de dilluns a divendres, de 9.30 a 13.30 i de 18.00 a 20.00 hores (dijous tarda, tancat), i els dissabtes, de 18.00 a 20.00. Després es traslladarà a la seu del Col·legi de Periodistes, a Rambla de Catalunya, 10, de Barcelona. Exposició fotogràfica de les tres diades, en ruta La junta de la demarcació està especialment satisfeta de la tasca iniciada per divulgar la feina dels professionals de la comunicació a través de la sala d'exposicions situada a la seva seu. La primera exposició que va organitzar la demarcació va ser 'Il·lusió. Convicció. Llibertat?' Crònica gràfica d'un procés impulsat per la societat civil catalana per decidir el seu futur polític. La mostra recull el treball gràfic realitzat per Nofre Pasqual i Sergi Ferrés durant els tres últims 11 de setembre. Després de Manresa, l'exposició també va anar a la seu del Col·legi, a Barcelona, on es estarà exposada fins el 17 d'abril. Tot seguit, i fins a finals de maig, l'exposició serà a l'espai cultural Can Alcover, de Mallorca, un centre situat al nucli antic de Palma que gestiona l'Obra Cultural Balear. Els mesos de juny i juliol, les fotos es podran visitar a la sala d'exposicions del Col·legi d'Arquitectes de Vic, a la plaça de la Catedral. El president posaria a la llista per Barcelona l'anterior cap de files gironí, el conseller Santi Vila L'Eurocambra aprova una esmena de Ramon Tremosa per 396 vots a 267 que critica "les xarxes aeroportuàries i portuàries centralitzades" | Javi López (PSC) s'alinea amb Tremosa

L'exposició de Manel Fontdevila viatjarà l'abril a Barcelona

Miércoles, 11 de marzo de 2015

L'exposició El Llapís més esmolat. El procés creatiu de Manel Fontdevila, l'acudtaire irreverent, que es pot visitar fins al 31 de març a Manresa, a la seu de la Demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes (Plana de l'Om, 6, 1er), viatjarà a l'abril al Col·legi de Periodistes de Barcelona.